

יונתן ברג
אור וזמן

יונתן ברג
אור וזמן
שירים

Light and Time

Yonatan Berg

Editor: Noa Shakargy

עורכת: נועה שקרגי
עורכים ראשיים: גלעד מאירי, נועה שקרגי
רכז מערכת: אביב פטר
עיצוב העטיפה: יעל בר-דיין
ניקוד: יותם בנשלום
עימוד: דור כהן

הספר יצא לאור בסיוע:
קרן יהושע רבינוביץ לאמנויות, תל אביב (ע"ר)
בתמיכת משרד התרבות והספורט – מינהל התרבות

© כל הזכויות שמורות ליונתן ברג ולהוצאת מקום לשירה
Copyright by Yonatan Berg & Poetry Place Publishing House

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשרד או לקלוט בכל דרך או
אמצעי – אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר – כל חלק שהוא מהתזמור שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא
בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט, אלא ברשות מפורשת בכתב שתינתן מראש מאת בית ההוצאה לאור.

mail@poetryplace.org | www.poetryplace.org

נדפס בישראל, כסלו תשפ"ב • December 2021, Printed in Israel
דפוס קורדובה חולון

לגאולה, מאיה־פז ובארי־לב, הבית, המסע הגדול.

איתקה

דְּבַר לְאֵט, אֲמֵן אֶת הָאוֹיֵר וְהָאוֹר
בְּאוֹתוֹ שְׂיִטוּט חֲסֵר מְטָרָה שֶׁל רְגֵלְיָךְ.
דְּבָרִים מְעֻטִּים, עֲלִיךָ לְהַנִּיחַ דְּבָרִים מְעֻטִּים
בְּצֹרֵר, מוֹכֵן תְּמִיד לְגַנֵּב גְּבוּל.
הֵנַח כְּמָה פְתָקִים בְּכִיס - טְפוֹת הַדְּבָדְבָנִים
בְּגִיס הָאֶפֶר שֶׁל טְרוֹם שַׁחַר,
תְּאֵנָה מְבַקְעֵת עַל רֶקַע אֶסְפֵּלֵט.
זְרָדִים נִתְפָּסִים לְאֵשׁ כְּצֵמָא שְׂמָצָא מִים
לְבִדְךָ עִם חֲמֻשָׁה מִתְרִים וְסֵם קַל
בְּטָקֵס פְּגָנִי בּוֹ אֵתָה הִכְהֵן וְהַהֲמוֹן.
דְּחַף לְשֵׁם אֶת הָאֵד שְׁעָלָה מִיַּדִּי אִמָּךְ בִּימֵי שִׁשִׁי
הִכְהֵלָה שֶׁל אָבִיךָ מֵהֵיּוֹתוֹ גְּבֹר,
אֶת הַדְּלֵת הַנְּטֻרְקָת מְאַחֲזִיךָ כְּפַעֲמוֹן זֶן -
עַר כָּל הַלֵּילָה עַל סַפְסַל עֵץ שֵׁם שְׁפֵת הַכּוֹכָבִים הִיא וְדָה.
הַמְזוֹרַח שֶׁהֲצִיל אֶת חַיִּיךָ וְטָמֵן בְּהֵם
כְּמָה זִרְעֵי חֲרָדֵל שֶׁל אֱלִים וְעֵנִי, עֲלִיָּה לְרַגֵּל הַנִּמְשַׁכֶּת
בְּלֵילוֹת יְרוּשָׁלַיִם, שׁוֹתֶהָ, מְנַסָּה לְמַהֵל
אֶת הַקְרָמָה הַכְּבֵדָה שֶׁל הַסְכָּסוּף,
אֶת דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים וְהַמְדַבֵּר.
כְּעֵת, הָאִידְאוֹת הָעִירְמוֹת
שֶׁל דְּבִקּוֹת וְרִיק, אִיתְקָה שֶׁל הַשִּׁיר,
מְשָׁכֵן הַמְחַשְׁבָּה כִּי הִיפִי
יִנְצַח וְיִהִי מָה.

שיווה

בְּקָר, עֵשֶׂן מְתוֹק עוֹלָה לְאֵט נְמוֹג מִתְאַחַד בְּרִקיעַ הַדֵּי עָכוּר מִתְעוֹרֵר
מוֹל עֲרֻמוֹת זָרְדִים, יְתוּמִים מְצִיתִים אֵשׁ בְּבִגְדֵי לָבָן
סְרָטִים בְּזָהָב וְאַרְגָּמָן כְּלָבִים נוֹכְרִים בְּעֲצָמוֹת הַחֲרוּכוֹת שֶׁל הַלֵּב.
שְׁבִתִי לְעִיר הַזֹּאת עוֹלָה רָגֵל
נַע לְאַרְבֵּי גִתוֹת אַחוּז נוֹפִי יְלָדוֹת שׁוֹמְרוֹן זֵית תְּאֵנָה
נִבְיָא פְרוּעַ שְׁעָר בְּאוֹר חֲרִיף עַל אֵם הַדְּרֹךְ לִירוּשָׁלַיִם
חֲסִיד קְאֵלִי מְקַף גְּלִגּוּלוֹת,
יְלָדֵי קְרִישָׁנָה וְרוֹקְדִים הַרְכַּבְתְּ שׁוֹפְכֶת אֶת בְּנֵי בְּנֵי מְדִיָּה פְרָדֵשׁ אוּטֵר פְּרָדֵשׁ
אֶלְמָנוֹת גּוֹסְסוֹת בְּמַנְזוּרֵי אֶבֶן סוּחָרֵי עֵץ וּמִשְׁפָּחוֹת הַמֵּתִים
נָעִים לְמֵי נְהַר.

ירוּשָׁלַיִם אֵינָה מְקוּם אֵינָה גְבֻעוֹת מְטִילוֹת לְעֵבֶר מֶלֶח, יְרוּשָׁלַיִם
בְּשַׁעַת עָרֶב - טֵאבֵלָה סִיטָאָר הַרְמוֹנִיּוֹם מְזֻמּוֹר לְאַטְמָן הַכְּבוֹי שְׁלִי פֶרַח
מְצַנֵּף, חֲרָבָה, צִעְדֵי יָרַח עַל מְרֻצֶפֶת סְדוּקָה, מְזֻמּוֹר לְאַטְמָן הַמְשֻׁשָׁע
בְּתַנוּעַת בְּרַהֲמִין יְדֵי אֵשׁ יְדֵי קְטָרֶת יְדֵי מַיִם, תְּפִלַּת עֲרִבִית.
אֲתָה זֹכֵר יוֹנְתָן שְׁלוֹשׁ בְּבִקְר בְּכַתֵּל בְּאֲמֻצָּע הַחֲרֹף הַהוּא שֶׁל תְּשׁוּעִים וְשִׁבְעָה?
פֶּתַק וּבְדִלִים, זְכוּכִית וְקָר.

מוֹל סֵלַע מְשֻׁמָּן נָזִיר פְּרָבוֹסְלָבִי קָבֵר יִשׁוּעַ לַח בְּשַׁנַּת תְּשׁוּעִים וְתִשְׁעָה?
עֲכָשׁוּ יַחַף עַל גְּחָלִים רוֹקֵד בְּשִׁיאֲרֻטְרֵי דוּדֵי בְּהֵאֲנֵג וְשִׁירֵי בּוֹלִיוּד, יוֹנְתָן!
מְסִירוֹת אֵינָה מְעַרְהָ מְנַזֵּר אֶסוּרִים הִיא שִׁירֵי פוֹפ
טְפֻשׁוֹת, יְרִים מוֹנִפּוֹת עֵינַיִם עֲצוּמוֹת בְּכַבִּישׁ הַרְאֵשִׁי בֵּין
מְנוּעִים חֲנִיּוֹת הֵיכָן שְׁקֵנִיתִי פְרָחִים וְסֵלֶת מְתוֹקָה לְהַעֲנִיק לְשִׁיּוּהָ
בִּיצִיאָה עֲדָרֵי בּוֹפְלוֹ שְׁרוּיִים בְּנְהַר
גְּנָגָס מְטֻנָּף מְאָבֵק נוֹשָׂא אֶפְרַיִם
טְהוֹר כְּמוֹ מְדַבֵּר תַּחֲנֵה מְרֻכְזוֹת רְבַעֵי עֲנָג עִירִים פֶּסֶת נִיר בְּרוּחַ חֲרֹף
כְּמוֹ הַטְּמָאִים בְּסִחְבוֹת נוֹשָׂאִים גְּזַעִים מְשַׁחֲרָרִים נְשָׁמוֹת
אֲנִי מְבַקֵּשׁ

לשוב לפה חיה קטנה לא להטריד לפסע על עליה ענף
לחפור באדמה לחה להסחף במונסון נטול אחיזה יורר נשטף למטה
למקום כמו זה - חצות, ירח על מדרגה שבורה נר בודד שארית תפלה
נוסע בקערית לעבר הגדה האחרת
ריקה טעונה בהק.

אבק

בְּעֵינַי אוֹפְרָה וּבָהּ מֵאָה קוֹלוֹת: יִלְדָה בְּלֶכֶן
בְּפֶתַח מְקֻדָּשׁ הָאֵשׁ, מוֹשִׁיטָה אֶת גּוֹפָהּ לְאַהוּרָא־מִזְרָא,
שִׁיחֵי פָרָא וְזֶהְמָה סְכִיב מִצְבוֹת "בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל",
עֲצֻמוֹת הַיְהוּדִים הַמְטַפְסוֹת לִירוּשָׁלַיִם,
סְכִיב עִירִם הַגְּיָנִים,
כְּמָה קִשָּׁה לֹא לְהַרְגִי! לְחֶסֶם אֶת הַפֶּה הַמְקַלָּל וְהָרַעֵב!
אֲלֵפֵי כְּבָסִים עַל סִלְעֵי הַנְּהַר,
קֶצֶף עֲצוּב שֶׁל סִבּוֹן וְאַפֵּר.
פָּנָיו הָאֲדָרְמוֹת שֶׁל גִּנֵּשׁ, מִשְׁחַת עֵץ הַסַּנְדֵּל עַל פְּנֵי בְרַהֲמִין
אֲבוֹד בְּרוּחֵץ עוֹרוֹת,
אֲבוֹד כֶּבֶן בְּנִגְלוֹר מוֹאָר בְּחֻשְׁמֵל,
אֲבוֹד כְּבָנוּ שֶׁל הַכּוֹכֵשׁ הַפּוֹרְטוּגָלִי בְּאַנְגְ'וֹנָה,
אֲבוֹד בְּמַנְטֵרָה הַעוֹלָה מִמְקֻדָּשׁ הַזֶּהָב,
אֲבוֹד כְּלִילוֹת קְוֹאֲלֵי סְכִיב גּוֹפּוֹ שֶׁל חֶכֶם צ'סְטִי בְּאַגְ'מֹר,
אֲבוֹד כְּבָנֵי אֲמֶבְדָּקֵר הַמְנִיחִים אֶת הָעֵלְבוֹן לְרַגְלֵי בּוֹדֵהָ.
אֲנִי שׁוֹכֵב עַל הַמְטָה וּמְלִיט אֶת פָּנַי, רָעֵב,
תִּינוּקוֹת עִירִים וְאִינָם קוֹרְאִים לְאִישׁ,
זְנוּבוֹת הַבִּידֵי שֶׁל יִלְדֵי הַרְכָּבוֹת.
כִּיצַד לִישׁוֹן כְּשֶׁבַתְעֵלָה בְּגָדִים מְפֹשְׁלִים
כִּיצַד לְהֵרָדֵם כְּשֶׁהֲמַעֲנִים הֵם אֲנַחְנוּ, אֲרַנֵּק הָעוֹר,
מְאוֹרְרֵי עֵנֵק, כְּלוֹת, חִלּוֹנוֹת סְגוּרִים מִבְּעַד לָהֶם מִתְרוֹמֵם
עֲנֵן כְּהָה, דְּחוּס? תִּפְלָה לֹא תַעֲשֶׂה דָבָר,
אֵל שֶׁתִּקַּן, מוֹמְבֵי אֲנִי מְמַלְמֵל לְעֲצָמֵי,
תַּעֲיָה חֶסֶרֶת פֶּשֶׁר, תְּרַבִּית קוֹלוֹת, שִׁירָה מְלֵהֶטֶת
זֶהְמָה וּנְשִׁימוֹת.

אֲרַבַּע שָׁעוֹת מוֹל רְשׁוּמֵי פָּחֶם, נוֹף שׁוֹמְרוֹן, כָּלֵב מְצַנֵּף וּפְנֵי הַמְּאַחֲרִים שֶׁל
רְמַבְרַנְדֵּט, בַּחוּץ תְּעֵלוֹת וְרִיחַ קְנָבִיס, סִיגְרִיהַ מְגֻלְגֶּלֶת
בְּפֶר לְשׁוֹ מֶלֶךְ לְטָאָה בְּמַכְנָסֵי עוֹר, נִשְׁעַן כְּנָגֵד
מִצְבֵּה חֲצִי יוֹם צוֹעֵק תְּפִלָּה אֲמֵרִיקָאִית -

גְּלֻגֶּלֶת מְטַרְפֶּת בְּזָקֵן אֲנֵרְכִיסְטִי,
לְקָרָא אֶת גֵּינְסְבֵּרְג, מְגַרֵשׁ מְגַבֵּב חֶלְקֵי מַתְכֵת וְעֲרוּגַת סַחְלָבִים
בְּצִבְעֵ הַקּוֹקְאִין מוֹל יַם הַגָּלִיל, לְהַתְחַנֵּן לְסִקְסוֹפוֹן, כְּלֵי מַרְתָּפִים
וְגֵרוֹשׁ שְׂדִים.

לְהַכְנִס לַמִּים בְּחוּף מְנַקֵּד סְלָעִים וְלְקָרָא
כְּנָגֵד הָעֲרוּהַ הַקְּרִיבִית שֶׁל קִיר צְמִחִיהַ לְרוּחוֹת בְּקֶר
לְחַסֵּל רֶמֶץ פְּנִימִי שְׂאִינֹו חֶדֶל וְהַמוֹזִיקָה
בְּנִסְיֵעוֹת הַלְיָלָה, תְּעֵלָה בַת שְׁתִּים עֲשָׂרָה שָׁעוֹת
בְּדֶרֶךְ לְבִנְיָאן שׁוֹב וְשׁוֹב הָאֲלֹבוֹם שְׁלֹאֲחַר מוֹת הַיֶּלֶד
טְלָפוֹן מְצֻלְצֵל בְּחֶדֶר רִיק,

צְעֲדֵי אִשָּׁה נִגְרָרִים בְּמַטְבַּח דוּמִם.
שָׁנִים אֲנִי עוֹמֵד מוֹל אַרְוֹנוֹת סְפָרִים בְּבֵית מְדֻרָשׁ
בְּסַפְרִיּוֹת בְּאַכְסֵנִיּוֹת בְּשִׁלוּשָׁה אוֹ אַרְבָּעָה חֲדָרִים -
גַּן יְרוּשָׁלַיִם מְקַף בְּתִים עֲרַבִיִים, חֶצֶר
תֵּל אַבִּיבִית נִילוֹן עֲגֻלַת תִּינּוֹק הַרוֹסָה -
לְבָהוֹת דְּקוֹת אַרְכוֹת אַחֲרֵי פְסוּק שֶׁל רִילְקֵה אוֹ מִילוֹשׁ,
בִּישׁוֹפ אוֹ צֵלָאן לְתֵת לְמַלִּים - פְּתִיתִים מְפִיחִים - לְרַחֵף
בִּימֵי הַשְּׁלֵג הַמְתוֹקִים שֶׁל הַכְּתִיבָה, לְקַרֵר מְנוּעַ תְּמִידֵי חֶסֶר מְנוּחָה
נִגְדוֹ הַתְרוֹמְמוֹ קַמּוֹרֵי הָאָבֶן שֶׁל הַדְּתוֹת, כָּל הַגּוֹיִלִים הַמְפַתְלִים שְׁלָנוּ,
מִיֵן כָּלֵב עֲקָשָׁן

אֲנִי יָכוֹל לְמַנּוֹת אֶת הַהַפּוּגוֹת:

עִירִם עַל סְלָע לֹוֶהֶט בְּקוֹסְטָה בְּרוּהַ וְהִיא, בְּשִׁעַר עֲרַמוֹנִים, נַעֲלַמֶת בְּמַיִם,

מִטְשֻׁשֶׁשֶׁת גַּם אֶת מִצְבַּת הַבְּרוֹזֶל שֶׁל וְלֵטֶר בְּנֵי־מִין
זֶה מוֹל זֶה בַּד שֶׁל פּוֹלוֹק בַּד שֶׁל קִיפֶר בַּחוּץ מִשְׁתוּלֵל גֶּשֶׁם מִחֲרִיב קֶרְטוֹן
עָלְיו יוֹשֵׁב חֶסֶר בֵּית
תְּפִלַּת נְעִילָה בֶן שֵׁשׁ עֲשָׂרָה נֶאֱמָן בַּפֶּעַם הָאֲחֵרונה
לְאַבְרָהָם וְלִירוּשָׁלַיִם
מִפְתָּלִים כְּמוֹ חֶלֶב קְרוֹשׁ בְּלִילָה שָׁבוּ הַתְּעַבְרָת נוֹתָרִים עָרִים לְחוּשׁ
זַעַה מִתְקַרְרֶת בְּרוּחַ מִתוֹנָה.

מערות

צָלִיל הַשֵּׁם וּתְמוֹנָתוֹ שֶׁל רַמְאָנָה:
עִירֹם, חֶסֶר כָּל, נָקִי.

סָדֵר יוֹם קַפְדָּנִי, בְּבִקְרָ כִמָּה פְּרָקִים
בְּסִפְרֵ הַיּוֹנִי שֶׁל מִילָר, מֵאֲמִין שְׁגוּפֵי עֲשׂוֹי לְגִדּוּדִים
עוֹלָה לְמַעְרוֹת. מְדִיטָצְיָה אֲרָכָה בְּקִרְיוֹת לְחָה,
תְּמוֹנוֹת מֵהַבֵּית, כְּאֲבֵי גוֹף וְאוֹתוֹ מְשֻׁטַח רִיק,
פְּנִימִי, דְּמוֹי שְׁנָה וְעַר לְגַמְרִי.

אַחַר הַצְהָרִים, בְּסִפְרֵי־תֵּת הָאֲשָׁרִם, שְׁקוּעַ בְּסִפְרֵ
שֶׁל הַמּוֹרָה, מְמַלְמֵל לְעֲצָמֵי מִי אֲנִי
וּמוֹחֵק בְּסִבְלָנוֹת תְּשׁוּבָה אַחַר תְּשׁוּבָה
וְאֵז, וְאֵל תוֹךְ הָעֶרֶב, שִׁירֵי דְבָקוֹת,
הָאֵשׁ וְהַפְּרָחִים, הַחֶלֶב וְהַשָּׁמֶן.

מְעַגְלִים הוֹלְכִים וְגוֹבְרִים
סְכִיב גּוּפוֹ הָעֲשׂוֹי זֶהָב, מְשַׁחַת בְּחֹמֶר, שֶׁל הַגּוֹרוֹ.
חֶפְשֵׁי יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּמְפָחֵד.
הָאֵל הַיָּשׁוּן הַלֶּךְ וְדָהָה
וּמָה אֶעֱשֶׂה לְלֹא הָרְקִיעַ, הַתְּחַנּוּנִים.

הנחתתי את היד על ידו, מבקש להזרים לתוכי את גופו הרפוי,
 חיוך הילד, מביט באלפי הפליטים הנעלים סביב המקדש,
 חולמים, פִּדְרָכְנו תְּמִיד, על מקום טוב בהרבה.
 שומרים בשחר הזיוו את ידי, אך הוא
 דוֹקָא השתהה. כְּשֶׁרָכַן יְכַלְתִּי לְרֵאוֹת על עורו כְּתָם
 כְּהָה שִׁילֵךְ וַיִּתְּפֹשֵׁט, חֲזוּזִית הַזְּמַן, צֶעֶר:
 גֵּב כְּפוּף מְעֵט, אִישׁוּנִים לְחִים, בְּתוֹכָם סוּס עוֹבֵר גְּבוּל בְּגִנְבָה,
 מְטוּסִים רַבִּים שְׁתַּמִּיד מְתַרְחָקִים מְלֶהֱסָה.
 האם רָאָה שְׁרָאִיתִי? אִם לֹא, מְדוּעַ הִסְתוּבֵב בְּטָרָם נִכְנָס לְרֶכֶב,
 חִפְּשׁ בֵּין הַהֲמוֹן וְאָמַר שְׁלוֹם בְּאוֹתִיּוֹת עֵבְרִיּוֹת?
 מְגַחֵךְ, פּוֹתֵחַ אֶת כַּנְפֵי הָאִירוֹנִיָּה, אֶת הָרְחוּף הַקָּל,
 הַמְבַט מְרָחוּק, מְעַנֵּיק אֶת הַהֶשֶׁג הַבוֹדֵה־הִסְטִי:
 חֲצִיָּה בְּחֶרֶבָה בְּעֶזְרַת מַהֲתָלָה על הַזְּמַן,
 בְּכַדּוֹר הַזְּכוּכִית שֶׁל הַרְגַע הַשְּׁלֵג רָךְ.

לבן

תחת קתדרלות הצוקים חפּשנו אלמגים:
עיר בַּה האבן זוהרת, מפררת כמו חסד.
על חוף שומם עמדו גזרי עץ סחופים, עדות להרס,
נגענו בהם מתוך שתפות, עירמים,
מחפשים אב נעדר, ריח קרבן על ידיו.
הלילה ירד ופנינו הבהבו במורס המדורה,
שירה, נשימות, נהמות, מה להניח
בפסגת אררט? עלוה צפופה הפכה נהר,
הר זנק בכל כוחו, חרקים, עולי רגל
עקשנים באש התמיד של המסע.
הבקר עלה: שירה המעלה באטיות אבן כבדה.
חתרנו לעבר טגנגה, הכפר בלבן,
מגרשים מהגן וכבר נעים שוב לקראתו.
החסר הוא עלת התנועה.
סוד הנשימה, השעות והאור.

גובה

יוצאים מהבקתות, בגבה
איכות החלום צלולה: סביבנו עדין
רוחשת ארץ סחופה, קיקלופ ושער נעול,
מסכות מעוותות ולילות חברון.
עוד חשוף בעורנו מתחילים לטפס, בווערים מצבע
על הר לבן, מחפשים חמצן, הוכחה
שישנו חם. מכנסים לתנועות,
כל אחת מהן מסע ממשיך.
כפופים ואוחזים רק במנטרת הנשימות.
הבקר שעולה מחליק על האויר,
מעניק לו קרקעית.
במעבר הפס אנו מגלים את העולם שלמטה:
שיטוט ותהיה של צמחיה ואבן מסתים
בקווי מבנים הנראים כאתותי מורס על אי אבוד.
איננו רוצים לשוב, לפורר את הודה במלים.
כל שאיפה מעוררת בגוף מנטה וחרות.

תעלות

חואן הניח עלי קוקה על גופו האדם של השטן,
בדלים וזרם טהור של אלכוהול מזקק, "בואו",
יד ביד אני והקנרית עם הפוני הילדותי
והספורים: כנסייה פרוטסטנטית ודבים,
אבא ואסף כלי נשק בארונות זכוכית,
"אלהים יודע שהוא אהב רצח, הבן זונה הפרטי שלי". פנס הראש של חואן
חשמל על קיר הרוס מדינמיט, קול חרוף,
"פה מתים עד גיל שלושים, הסטטיסטיקה שלנו, תתפללו פה",
צלם אדם פנים,
"תדרו על הברכים ותבקשו שיקח ממני
מחלת ראות", קול מחויץ בלעג, השתעל וירק עלי קוקה על מריצת מתכת,
ארבעה כורים צחקו בקול. בלילה במסעדה מול כנסייה,
"המאהבים שלי" אמרת לי מאחר, "ממתינים לי בבואנוס איירס
בימי ראשון בפרק עם פלמןקו,
פרח אדם על חלצה שחרה, השטן שלו הוא השטן שלי".
חואן משתעל בדירה שמול סרו ריקו,
כספית זוהרת על קאסה דה לה מונדה על טורה דה לה קומפניה
זוהרת בשתים לפנות בקר בהלה על האבא המטרף שלך,
שלי, פיהם חשוד וריק כתעלות פוטוסי,
שליטים על מכרה הלילה שלנו - חלומות - את ממלמלת
על דבים ושלג חואן יורק ער בתכריכי גיל שלושים
כספית עולה בזהר חולה משלוש זכוכיות - חלונות -
בהם עומדת כנסייה ספרדית, "טוטם ימי התהלה של האימפריה" צחק חואן,
"היינו העיר הגדולה ביבשת, המון כסף, ידעתם?"
ירק מתחת לפסל אדם פנים -
השטן - אבא שלנו אדון חלום. שמעתי יבבה כמו צבי לכוד

שְׁמַעְתִּי אוֹתָהּ בְּשֵׁתִים לְפָנֹת בְּקֶרֶם מֵהַצַּד שְׁלָהּ, חוּאָן? שְׁאַלְתִּי
"כֵּן, חוּאָן וְשָׂאֵר הַגְּבָרִים", כְּתַנֶּנֶת לְבָנָה שְׁקוּפָה עַל עוֹר קַנְדֵי חוֹר,
נִצַּתִּים פְּרָחִי אֵשׁ זְעִירִים טֶבֶק נִיר נִשְׂרָף
מִנְחָה לְפֶסֶל שְׁמֻצָּאֵנוּ בְּתוֹכֵנוּ
בְּקִצָּה מְכֻרָה.

חופש

ספרו של אורל, פְּנִיָּה שֶׁל אוֹנֵג סָן סוּ צ'י, מְאוֹרֵר עֲצוֹם
בְּלוֹבֵי מְקַף דְּקָלִים, תַּחֲנוּת רַכְּבַת בְּכַתוּב לְטִינִי,
הַפְּגָנוֹת כְּנֶגֶד הַחוֹנְטָה בְּשַׁעַת צְהָרִים עֲצֻבָנִית
מִכַּת עֲרַפִּיחַ - בְּרַחֲתִי עָלִיתִי לְשׁוֹדָגוֹן - נָזִיר יָשֵׁב בְּכוּחַ צוֹנֵן
לֹא זֶה שְׁעָה אֲרַכָּה, קִטְרַת זֹה,
נָשִׁים הַנִּיחוּ מִנְּחָה לְרַגְלֵי
בוֹדְדָה חוֹלָה מְרַב זֶהֱב.
בְּלִילָה אֲנָשִׁי הַסִּיוֹעַ בְּבַר טְקֶסְנִי יוֹרִים חֲצִיִּים
שׁוֹמְעִים נִירוֹנָה יוֹצְאִים לִילָדִים בְּמִכְנָסִים קֶצְרִים
הַמְנִיחִים יָד חוֹלָה עַל חִלּוֹן אֲרַבַּע עַל אֲרַבַּע
מְמַלְמְלִים "אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי אֲנִי שׁוֹמֵר לָךְ"
בְּקוֹל חֲלָשׁ רָעֵב יְתוֹם.
לְבָרַח לְמַחֲרַת לְבֵית הַכְּנֶסֶת
בְּתֻמוֹנָה בֶּן גּוֹרִיוֹן בְּשִׁמְלָה מְגֵן דָּוִד אֲכוּל עֵשׂ,
שׁוֹמֵר, בְּנֵה הַיַּחֲדָד שֶׁל קְהֵלָה פְּאָרְסִית מְבַקֵּשׁ מְטַבְּעוֹת
גַּם הוּא רָעֵב חוֹלָה מְבַלְבֵּל.
לְבָרַח מֵעֲרַפִּיחַ רִנְגוֹן לְמִסְעָדָה
נְשׁוֹת דִּפְלוֹמָטִים עוֹבְדֵי סִיוֹעַ אֵינְטֶרְנֵט קוּ נְקִי אֶסְפָּרְסוּ
כְּרִיכִים יָרְקוֹת שְׁטוּפִים עָרֵב גְּשָׁרֵי בְּרוֹל אוֹחֲזִים נְטִיפֵי זֶהֱמָה
חָדָר לֹלָא חִלּוֹן מְאוֹרֵר מְכָה בְּחֶרְקִים.
"הַטְּמָאָה", אָמַר לִי יְדִידִי בְּנֵי שְׁבִילִי
"תִּנְשָׁק אוֹתָהּ, אֶת אֲרַמַת הַדְּרוֹם",
פְּגוּדָה הִיא בְּסֹף הַכֹּל מְטָה מְאוֹרֵר סֵפֶר לֹא לְאָכֵל
סְדִין מְלַפֵּף בְּרַגֵּל עֲצֻבָנִית מְמַתִּין לְמַעַנָה לְמִזְמוֹר
עֲרַפִּיחַ בּוֹ מְמַלְמֵל יֵלֵד שׁוֹמֵר הַנְּעָלִים בְּמִקְדָּשׁ
שְׁאֵמֵר לִי "בְּבִקְשָׁה אֲדוֹנֵי בְּבִקְשָׁה
אֵין אִמָּא".

צהריים

נְדָמָה הָיָה שְׁלֵא אֲגִיעַ, מְשׁוּכֹת קוֹצִים
וְאָבָק, אֶפֶק זְרוּי דָם
בְּשַׁעַת עֲרֵבִית
נִרְאָה כְּדָבָר חֲתוּם.

נִרְאָה הָיָה שְׁלֵא אֲגִיעַ אֲבָל הִנֵּה בְּתִים
עוֹלִים כְּעֶשֶׂב, טַחֵב אֶפֶר עַל פְּנֵי גְבָעוֹת רְכוֹת,
עוֹלוֹת בְּלִהְבָה שֶׁל אֶבֶן.

כְּשִׁיצְאָתִי נָעוּ עֲנָנִים בְּמִרְחָק
מִצִּיתִים וּמְכַבִּים שְׂדוֹת.

שלוש או ארבע תנועות

צְהַרִים, פְּחִיּוֹת בִּירָה וְהַשִּׁירִים הַשְּׂמִיחִים
שֶׁל הַקְּרִיבִיִּים בְּהוֹסְטֵל אַרְגֵּנְטִינָאִי.
יְצָאנוּ, לִילָה, נְאוֹן, קִנְקֵנִי יִין
וּפְלִחֵי תַפּוּז. הֵם בְּקֶשׁוֹ שְׂאֵסְפֵר,
הָאִישׁוּנִים שְׁלֵהֶם, נְעָרִים אוֹסְטְרָלִים,
מוֹל תְּמוּנַת צְמֹד רְמוּנִים בְּאֶפּוֹד, תִּיפּוֹף הַיָּרִי,
רְקוֹד סְטֵפֶס בְּחֹדֶר רִיק: שְׁלוֹשׁ אוֹ אַרְבַּע
תְּנוּעוֹת עַל הַהֶרֶק, זְקוּקֵי טִיחַ, דְּמִיּוֹת נְשֻׁמְטוֹת.
הָאֲנֵגְלִי הַמְטֹרֶף שְׁתֵּה אֶתְנוּ,
מְאָחַר יוֹתֵר, קְרוֹב לְבִקֵּר
הַיָּד שְׁלוֹ עַל הַחֲזוּהַ שְׁלִי וְהַמְלָה רוֹצֵחַ.
כְּמָה יָפֵה נְעָה הַזְּכוּכִית לְעֶבְרוֹ, חוֹלְפֵת עַל פְּנֵי הַרוֹקְדִים,
דָּם, שְׁבָרִים נוֹצְצִים בְּעוֹרוֹ הַרְף.
אוֹר חֲלֵשׁ אַחֲרֵי שְׁדַחְפוֹ אוֹתִי הַחוּצָה.
כָּל הַדְּרֹךְ חֲזָרָה לְמִלּוֹן שְׁרֵתִי מוֹל יַעַר יְתִיר,
עֲטוּף נְשִׁימוֹת חֲמוֹת שֶׁל מְאָה נְעָרִים.

מעבר יבוק

פְּנֵי הוֹאֲרוּ זְקוּקִים
מֵעַל מַעְגַּן סְפִינּוֹת, רוּחַ הָאֵיִים
נִפְלָה טְפֵלָה בְּעוֹר,
מְצַנֶּנֶת
אֶת הַשְּׁעוֹת
בְּנוֹף בְּזֵלַת וְזִית.
יָרַח עַל בְּצוּרֵי אֶתוֹנָה, עַל
גּוֹפֵי, בְּמִים, מְלַח זוֹהָר
עַל עוֹר מְטַפֵּס בְּתוֹכֵי לְעֶכָר
הָאֶקְרוֹפּוֹלִיס, עֲמוּדִים מְקִיפִים רְחֹבָה
וּבָה מְזַבַּח וְאֵשׁ
אוֹכֵלֶת אֶת הָאֹוִיר
מְבַקֶּשֶׁת מִמֶּה לְהַכְנִס
לְמַעְרָה כְּהָה וּמְהַבְהֶבֶת - יָם -
צִיר שָׁם אֶת הַשׁוֹר הַמְדַמֵּם
וְאֶת עֵיפּוֹת הַצִּיד, אֶת יַרֵּךְ הַמְלֶאֶךְ
וְיָדָיו הַגָּסוֹת, אֶת נְסִיגַת הַנֶּפֶשׁ מֵהַבָּשׂוּר
וְאֶת הָאֲגָמִים הַגְּדוֹלִים שֶׁל
אוֹר הַבְּקָר.

כוף זו בנרות, אמהות במטפחת, קרוש מבשם בשמן וקטרת, בן אבוד.
 קירות מבצר נובי סאד כלי ברזל מנגחים מי דנוכה יורד יום בהרהור סגל,
 ערב נסוג כצבא מובס מותיר שרשרת נורות

מלמול מחשמל של נביא, והיום שהוא בוייה-טונארי, יונתן?

חצות בחצר עם הכאר והזקנה בכגד צבעוני מושיטה תה מברכת אותך
 ובהעדרה נותרה אש חלשה וצנה, שירה לפתע ובחזקה כנגד
 ירח מטשטש בחום, מה זה היה, יונתן,

הללויה בגרסת ג'ף באקלי?

ליטורגיה פרטית, צמד ידים מנחות זו על זו כשיום עלה על צוקים, עלה
 והצית אגם מלח, הרי אדום, נאבק במעבר יבק של הזריחה
 מציל חבורת נערים מצוי גיוס.

האור נגע בי, כיצד להסביר? האור עלה מרפך בענני מונסון, מהול במים ואז
 נפל על עמק פרוטי, מכסה עלוה,
 פרוה המחממת חיה עצומה וקודרת -

אדמה עליה מתרוצצים לפירים במערה פהה, נתקלים זה בזה, נכבים.
 מולך יונתן צעקות "הרי ראם" בעירו של שיוה, קדיש מול חרבות הליפתא
 פרחים - שגרירי העולם הבא בעולם הזה - מול שדות עמק יזרעאל.

בשר הוא אור - אמי מעל מטה קטנה, השיר שלה - "שמור על הנערים",
 להמתין לבוא אותה מנגינה על פני בליל חברון, ליל גואה, ליל בוגוטה,
 מנגינה היא אור לכן השיר - פינו מלא מזמור ימי ששי ימי
 שבת ימי ראשון מרסקים קיר עולים כאזוב, אנו צומחים זה על זה
 הנה עשב עבורך אחי אחותי -

מטר דק בעודי מטפס על הר ויטנאמי בפסגה שארית מדורה פלומר דבר
 נאבק בדבר לפתע קריעה בעננים מציתה מדורה נוספת אוחת
 יער, כמה חיות, יד עולה בלהבה.

ארס

הם עלו לקראתי, בני המונג, פניהם
משי מונגולי, לגופם רקמה שחרה.
שנים עמדו תחת הפנסיון ובקשו מהאבות
להניח לאדמה לנשם דרכם,
מניחים על שם המתים יין־ארז וטבק.
שדות ארז בהקו ממים, מתרוממים בגלים משלמים.
כמו כתמים הם נעו על מדרכות העיר,
מבישים מול מכונות מזל, זכוכיות בתי מלון
וילדי בית הספר בתלבשת בגוני אפר,
מחפשים מקום בו סוסים מבעירים את העמק בתנועה
ועור ילדים עירמים מתרפף בדמדומים.
ידם טפסה לעברנו, מבטם ריק,
מבקשים מטבע, את צבע החלדה ששטף במורד,
רוקן את בתייהם בבקר, משאיר רק כמה זקנים
מהמהמים לארץ שעות היום
את הזמן שהוא בו כפר מבדר חי בשעון האור
וספרות הכוכבים נקראת בו במהירות,
כתובה על עור של בן ברית.

מולדת

עֲשׂוּב וְעֲלִיו אֵשׁ הָאָבֶק, יִכֶּשׂ הַצּוּמַח מִהַקְרָקֶע כְּעֵנִי.
טַפְסָתִי לְאֵט עַל אֲנִטוּטוּ, מִגְרֵשׁ מִהַכְנִסִיָּה בָּה עֲלָה
קוּלוֹ הַקְרוּם שֶׁל יִשׁוּעַ, הַתִּישְׁבָּתִי בֵּין חֲרָבוֹת.
מְקוֹנְנֵת הַנִּיפָּה פָּחַם כְּעֵשׂוֹן קְטָרֶת
עַל פְּנֵי מִזְבַּח הָעֶמֶק, יִלְדֵי מַקְהֵלָה רַבִּים מִסְפּוֹר
עַל גְּדוֹת הַקּוֹנְגוֹ מְטֵהֲרִים אוֹיֵר מְטָנְף מִהֶרֶג.
הַפּוֹלְשִׁים לֹא הוֹתִירוּ דָבָר בְּאֲדָמָה מְלִבְד מְנֹת.
בְּמַרְקָטוֹ, חִלְדָּה עוֹלָה כְּמוֹ קִיסוֹס,
מִסְדֵּרוֹן שָׁלֵם שֶׁל בְּרוֹזֶל --
שְׁמָה הַפְּרָטִי שֶׁל הַהִיסְטוֹרִיָּה.
נִסְעָתִי בְּדַמָּה, מְחַפֵּשׂ אֶת אֵד הַקֶּפֶה,
כְּמָה פְּעִימוֹת קְלוֹיּוֹת לְרִכְבֶּךָ אֶת הַבְּזָה:
אֲחִים שֶׁלְקָחוּ הַכֹּל מֵאֲחִים.
יְבִשׁוֹת נוֹהֲמוֹת זֹו אֶל זֹו כְּתַנָּיִם הַמְחַפְּשִׁים מִשְׁפָּחָה.

שחרור

מי לגונה התחלפו מכחל לְכַחַל.
אִשָּׁה בְּשָׁעַר אָדָם מְבַרְכֶת אֶת הַשָּׁמֶשׁ,
נוֹשְׁמַת בְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת.

מֶלֶח נִצְבֵּר עַל הָעוֹר,
זוֹהָר בְּעֵרֵינוֹת מִמְּנֵי וְהִלְאָה.
מִיָּם מִמְּשִׁיכִים לְכָל מְקוֹם.
הוֹתֵרְתִי מֵאַחֹר עֲלִית גַּג, דְּגָלִים
וְאֵת רַחְבוֹת הַמְּסָדָר.

הַחֶם הַתְּפוּגָג, דְּמִדּוּמִים בָּהֶם בָּעָרוּ מַגְבוֹת
עַל קוֹ הַמַּיִם וְעִכְשׁוֹ חֲלִיל, תֵּה מֵהוּל בְּאוֹפְיוֹם,
הָאִשָּׁה מִסְפֶּרֶת עַל בְּנֵי אָרֶס,
הַהִימְלִיָּה, פְּנִיָּה כְּבֹר לֹא נִרְאוֹת, קוֹלָהּ
מִגִּיעַ מִיִּבְשֶׁת אַחֲרֶת, מְקַרְףּ וְעִפְרוֹן.

מִי שֶׁהָיָה כָּאֵן קָם וְהִלָּךְ,
צוּעֵד אֶל תוֹךְ אֶפְרִיקָה,
אֶל הָהָר הַגְּבוּהָ, דְּרֹךְ הַמְּשִׁי
לְתוֹךְ מְלָה נִפְלְאָה כְּמוֹ סְמִרְקָנָד.

מצור

עָרַב בְּלִקְנֵי סָבִיב דּוּכְנֵי קַבָּאב,
זֶה לִיד זֶה שְׁלוּשָׁה בְּתֵי תַפְלָה:
הַמְרַחֵק הַמוֹנוֹת־אִיסְטִי מֵהָאֵל,
כּוּחוֹ הַמְחַלֵּט, נַעֲדַר הַצָּבַע.
בְּבֵית הַקְּהֵלָה הַיְהוּדִית מִשְׁחַק קְלָפִים אַחְרוֹן,
לִפְנֵי דָלֶת הַכְּנִיסָה עוֹמְדִים מְקֵלוֹת הַלֵּיכָה.
בִּיצִיאָה נָהָר נַע לְצַד קִנְיֹן חֲדָשׁ,
חֲשָׁמַל רוֹקֵד מוּל הַגְּבָעוֹת
שָׁם נָחוּ עֵינֵי צְלָפִים,
אָז, בְּלֵילָה, שִׁטוּט נוֹתָבִים נִגְמַר בְּטִיחַ,
מַכַּת אָבֶק הַטִּילָה זֶהֱרַח טוּרָף.
כַּעֲת, מִגִּשְׁשׁ אַחֲרֵי מִשְׁעַן יִצְאָתִי מִמוּזָאוֹן הַמְּלַחֶמָה.
סְרַבְרַנִּיצָה לְחַשׁ רְחוּב פְּרֻדְגָ'ה, גְּאֲזֵי הוּסְרֹב בְּג,
קַתְדְרָלַת הַלֵּב הַקְּדוּשׁ, בֵּית הַכְּנִסָּת, סְרַבְרַנִּיצָה.
אֲמָהוֹת בְּמִטְפַּחַת שְׁחָרָה.
שְׁמוֹת, עוֹד וְעוֹד שְׁמוֹת
אוֹחֲזִים בְּלֵילָה, נִשְׂרָפִים
וְנוֹתְרִים לְטַפֵּס בְּצַעֲיָפִים כְּהִים.

העיר הגבוהה

עיני שְׁבַמְרָאָה נִצְתוּ, שְׁלוּשָׁה פְּסִי
מְלַח וּשְׁטָר מְגֻלָּגֵל.
רוּחַ חֲצוֹת מִתְנַפֶּלֶת עַל בְּטוֹן.

בְּרַחוּב חִימָנֵז כּוֹכְעֵי יֶאֱטִירֵי שְׁחָרִים
מִתְגֹּדְדִים בְּמִזַּח אֶפֶל, שְׁכוּרִים כּוּשְׁלִים
לְעֵבְרֵי, יָדָם מוֹשֶׁטֶת כְּעֶנֶף חוּלָה.

אֵינִי יָכוֹל לְהֵרֵדֵם כְּשֵׁרוּחַ
הַקְּצִי'וֹאָה נִגְרֶרֶת בְּסֻדֵּינִים מְטֻנְפִים
סָכִיב כְּנִסִּית הַמְעַנִּים

נְטוּעָה בְּלֵב רַחֲבַת עֲנִי שֶׁל פְּחוּנִים וְחֹמֶר אָדָם.
אֵינִי יָכוֹל לְהֵרֵדֵם, עָלִים מְרִים נוֹגְעִים
בְּשָׂמִי, מְרַעִילִים אֶת הַבֶּקֶר

בְּבִקְשָׁה לְשׁוֹבֵן שֶׁל רוּחוֹת הַהוֹאָקָה, אֵינְטִי וּבְנוּ,
קוֹלָם בּוֹכָה מֵרֵב יָל, זוֹרֵק כְּעֵת צִלְצֵל
עַל לִוְיָתָן הַשְּׂמֶשׁ הָעוֹמֵד לְהִתְאַבֵּר בְּמִפְרֵץ מְלִכְלָךְ בְּחִשְׁמֵל.

התופת

מַכַּת אֲוֵרוֹת, רוֹעֵדַת פְּעַם אַחַר
פְּעַם כְּנִסְיָה אֶפְלָה שֶׁל זְרוּעוֹת מִתְחַנְנֹת.
עֲצֵי פְּלִסְטִיק, שְׁמֵשׁוֹת - דְּמוּיִים מְגַחְכִּים
לְרִכּוֹד תְּאוֹת בָּשָׂר - שְׁעַר צְבוּעַ מִתְנַפֵּץ עַל פְּנֵי
מוֹלְטִית, יָד מִתְעַסְקַת בְּאַגָּן רוֹזָה.

רְאִיתִי, בְּעוֹד הַלַּיְלָה מִתְעַבָּה
גָּבֵר לְבֵן שְׁעָר, חֲלֻצָה פְּתוּחָה
וְעַל בְּרַכְיֹו שְׁלוֹשׁ
מִתְפַּתְלוֹת לְהַמְלִיט אוֹ גוֹהֲרוֹת,
וְאֵת הַצְּחוּק הָעֵמֶק, חֲבֵרִיו עַל סְפוֹת
רְכוֹת, תְּמַנּוֹן הַיָּדִים, אֲרַנְקֵי עוֹר וְכוֹסוֹת.

מִבְּטָא טְקֵסְנֵי נוֹבֵר בְּאִוִיר הָאֲדָס אוֹ צְעָדִים קָלִים
שֶׁל קַח וְתַן, בְּרִיחַ מִטְבְּעוֹת עַל מִפְתַּח הַחֲזוּה.
הָיוּ שָׁם צְפוּרִים, בְּלִשׁוֹן הַפְּרָזָה, וְצִיד
בְּאַחְזוֹת גְּדוֹלוֹת וְקוֹדְרוֹת, הַדְּבָר
שְׁמִכְנָה מְמוֹן, קַרְחוֹן
אֲטִי וּמְגֻשָׁם.

מחילות

לְחַת טְרוּפִית עַל חֲלָצוֹת פְּרוֹחוֹנִיּוֹת,
עֶשֶׂן וְחִיּוֹת מְנוּעַ זְעִירוֹת,
בְּרִיטִים מְטֹרְפִים מְשֻׁמֵּשׁ בְּקַעְקוּעִים דְּהוּיִים.
נֶאֱזַן פְּלֹזָה, סוּי קְאוּבוֹי, דְּגִלֵי מְדִינּוֹת וַיִּלְדוֹת כְּפָר
מְנַתְּחוֹת, מְתַקְנוֹת שְׁפֹתַיִם אַחֲרֵי חֲצוֹת,
מְנַקּוֹת בְּמִטְאַטָּא עֵץ כְּנוּיִי בְּמָה
מִימִי, גִּ'נִי, נִינָה, צוּחֲקוֹת בְּפָה פְּעוֹר.
דוּכְנֵי חֲרָקִים צְלוּיִים, בּוּדְהָה בְּעֶשְׂרִים מְטֹר
וּנְזִירִים הַחוּלְפִים בְּלֹא קוֹל, בְּקִנְיוֹנֵי עֶנְק יְלָדִים מְרֻסְקִים
אַחַד אֶת הַשְּׁנַיִ עַל מִסְפֵי עֶנְק.
דוּכְנֵי רְחוּב לְאַרְךָ יוֹאֲרָאט, אָדָם קוּמוּנִיסְטִי,
חֲלִיפּוֹת פּוֹעֲלִים בְּחֻקֵי כַחַל וּדְלֵי פְרוֹת,
בְּמַקְדֵּשׁ בּוּדְהָה בְּזָהָב, נְעִרָה רֹכְנֵת, אֲלִים שְׁקוּעִים בְּשִׁלּוֹה,
מְדוּעַ אֵינָם מְמַשִּׁיכִים אֶל חֲדָרֵי הָאֲרָגְמָן שֶׁל מִימִי וְגִ'נִי?
אֵינָם מְדַבְּרִים בְּשִׁעָה כְּמוֹ שְׁלוֹשׁ לְפָנוֹת בְּקָר
בָּהּ לִידֵי בּוּיז צוּבְטִים בְּזוּרְעִי, צוּחֲקִים בְּלַעַג לְעַבְרַי שְׁמֵם הַקּוֹדֵם,
הוֹרִיָּהֶם הֲרֹזִים נְמִים בְּבִקְתָהּ רְחוּקָה.
הֵיכָן הַמוֹצָא מְרַחוּב הַקְּוֹאסֵן, נְשִׁים בְּדוּכְנֵי הַמְסָאוֹ נוֹגְעוֹת
יוֹם אַחַר יוֹם בְּכַפּוֹת רְגָלִים מְבֻקְעוֹת,
אַחִיוֹתֵי מִימִי וְגִ'נִי הַנְּעָרִים הַטְּפִשִׁים
וְהַגְּבָרִים מְרַקְנֵי הַזְּרַע, נְהַגִי טוֹקְטוּק,
יְלָדוֹת עַל רִכְבֵּת הַלַּיְלָה מְצִנְג מְאִי,
גְּבָרִים בְּחִלְפּוֹת וּמְאַבְטָחִים בְּשָׁחַר, עֲמוּדֵי מִתְכַּת וְעֶרְוָה גְלוּיָה,
חִיּוֹךְ קְפוּא שֶׁל נְעִרָה עַל בְּמָה.

עורבים

בבקר לקחנו רכב קטן לשדות הקטל של פול פוט, מגדל גלגולות נע
כלפי רקיע גרזנים מחלירים באדמה תחוּחה, לקחנו רכב קטן
לבית ספר טואול סלאנג, תאי בטון, מטות ברזל וכלי ענויים.
בירה ובגדים רפויים על טיילת, זונות,
ילדות צבועות חזק מנשקות את האויר לקראתנו,
מתגודרות, גברים מביטים בשפתים אדמות, צל כחל בעיני.
גב אל גב בחדר טחוב סדינים
מהוהים מזעה וזרע, ידי נוברת, מחפשת חיים, נערי כפר מכים באלות
מנפצים משקפים
גם אני הייתי נער הלכתי ברחוב חפשתי אחר בני
קנארסמה ילדי אבו סנינה
גם אני וקת הרוכה בחלון הרכב הוא בשנת אלפים ואחת בדרך
לרמאללה.
סיאם ריפ גאון שירי נעורים, אותו בלוז של חפשות קיץ ונערות
במכנסים גזורים, משקה ראשון חנם פופ דלי פלסטיק.
הריסות אנגקור ואת בשעת לילה
הריסות אנגקור ואת בשעת זריחה,
אימפריות אבודות ורחוקות - נברנים הזוללים אדמה בתנועה עוררת,
גדולים כהים
צומחים בעור זה אחר זה - כהנים ועולי רגל מול הר מרו, פני בודהה
חזרות מכל עבר את שואלת
מתי תפסיק עם המלים, עצים אוכלים את חומות המקדש עולים על
חומות אבן מוחצים פסלים
קורעים זרועות אבן פני אבן מתי תחדל, שרשים באויר,
מתי? במקדש אחרון אחרי מאה מדרגות בדור לבה צנח הסתלק

רוח טובה מקלפת זעה מותרה משהו דמוי קטיפה בד בו אנו טומנים
פנים זוג עורבים עיפים ממפוחית קמבודיה מפוחית שדות קטל מותרים
יושבים לא עושים דבר עם הרגלים העינים
הלב.

נמל

אֲנַחְנוּ צוֹעְדִים אַחֲרָיו מְבַלְבְּלִים, מִכָּאן הַגְּעֵתָ?
נָשִׁים בְּמִטְפַּחַת מוֹכְרוֹת תְּפוּחִים סְפוּרִים,
עַל קִירוֹת הַמְטֵבַח פִּיחַ,
עַל הַשְּׁלָחַן דְּכֻדְבָנִים בּוֹעְרִים
בְּרֵעַד הַחֲשֵׁמֶל, סֶמֶן יַחִיד לְסֶכֶר בְּאַרְבַּעַה חֲדָרִים.

מִפֹּה? יָם פֶּהָה, מִלְמוֹל שְׁכוּרִים בְּטִיִּלַּת,
פָּנִים צְרוּבוֹת מְכוּחַ.

אָבִיב, אָבֵל הַגּוֹפִים סְבִיבֵנו עוֹד שׁוֹהִים בַּחֲרָף,
אֵינָם יוֹדְעִים בִּיצֵד לְטִפֵּס מִמְנוּ,
לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַחֵם עַל הַנֶּפֶשׁ.

בְּמִבְנֵה הָאוּנִיבֶרְסִיטָה, לְפִתַּע,
כְּמוֹ נוֹלְדֵתִי שָׁם, פִּי טֵעוֹן בְּשִׁפָּה מִתְאַיְמָה לְוֹדוֹי,
גּוֹפִי כְּבֹד יוֹתֵר, מוֹכֵן לְמַהְלוּמוֹת.
הֵיטֵם הַשְּׁחֹר מְדֵי שִׁבְתָּ.
כֹּל זֶה כְּדֵי לְהַכְנִס אֵלַיָּהּ, אֶתָּה שְׁצוּעֵד וְצוּעֵד

וְאֵינָהּ מִצְלִיחַ לְהַגִּיעַ, אָבִי שְׁנַעֲצֵר הֵיכֵן שְׁהִיתָה הַגְּנָה.
פֹּה, פֹּה הֵם שָׂרוּ עִם הַסֵּתֶלְקוֹת הַשְּׁמֶשׁ,
מִגְנִים עַל הַיֶּלֶד.

אֵינִי מְכִיר אֶת הַשְּׁפָה, אֵינִי יוֹכֵל לְשִׁיר,
לֹא לְמַדְנוּ לְגַעַת, מִפְּחָדִים מִמָּה שִׁיתְגַּלֶּה.
נוֹתְרוּ בְּגֵן מַעֲט עֲשׂוּבִים, וְעֵץ פְּרִי בּוֹדֵד הַקָּרֵב לְמוֹתוֹ.

צלול

הרים רוכצים על גדות האגם
כמו חיות פרהיסטוריות.
כל הצהרים טפסתי וכעת
אני שוקע במים. על החוף
נעלים קרועות וחלצה מכתמת זעה.
זרם מניע את עשב הגוף
בתנועת יבבה.
באג'ן הערב סביב גחלי דמדומים:
מדרונות הופכים רך, משקים
בחשמל מחצב כהה, נוטלים ממנו את צבע
הנחשת ומשיבים דלקה.

חומר לבן

אחר צהרים במעינות חמים, מבט אחרון בפסי שלג
הופכים נהמה חלשה, זוהרת.
צפרן וחלב, קצה סיגריה מגלגלת,
גחלילית מטרפת מחם. וכוח בבית היתה -
חילים מתים בלבנון, מלחמה, אני ואת,
נערה בריטית בצבעים עליזים וסמל שלום.
מאות תפוחים בארגזי עץ,
עסיס נקרש ונמהל בכין, אלו החיים שלהם,
לא, את מסרבת בתנועת ראש ילדותית. ברזל
קרוע בשטח כנוס, הריסות,
תבת קשר מבלבלת וצרודה. הימליה,
אותו שם מקרר, עסוק בהתרומוות, יום
שלם למלמל ולאחז בסלעים, לנוע על פי קני מים בעשב.
לקרע בכמה מקומות את העלון,
להתקדם לעבר שוליו הבוערים של מצבור סלע.
פרפרים, אחים זעירים, טפת הדם של גופם
כהה יותר משלי, סמיכה מצורף.
לטפס אל שלוש פסגות, היכן שעיפה האדמה.
להניח קר על חלקות עור פתוחות, להרטיב נעלים
אדמות ובגדי חקי ואת הלילה,
שם עבדנו ברצינות, אני והיא: עוד
קני מים המסמנים גבה, שתיקה ונשימות מהירות,
צמד חיות נעות זו לקראת זו, קרועות מהלהקה.

ימי גבול

הַיְלָדִים לָקְחוּ אוֹתָנוּ לְמַעְרוֹת בְּהֵן הַקִּימוּ בֵּית חוֹלִים שָׁדָה
לְפָצוּעֵי הַנֶּפֶלֶם, אַחַר כֶּף טְבִילָה בְּמִים מְתוּקִים וּמִבְּט חָטוֹף בְּחֻזָּה
הַבְּחוּרָה הַהוֹלֵנְדִית. מֵאַחַר יוֹתֵר כֶּפֶר קָטָן בּוֹ כֶּלֶה מִבְּהֵלָת
אֵינָה מוֹכֵנָה לְצֵאת מַחְדָּר,

מְבִיטָה בְּמִשְׁפַּחַת הַחֲתָן וּשְׁלֹשֶׁת דְּלָיִי הַלְּאוּ לְאוּ -
וְיִסְקִי מְקוֹמִי, גְּבָרִים שְׂכוּרִים.

הַמְּגַבֵּת שֶׁלֶף עַל מַעְקָה בְּרוֹזל וְהַמְּבִט הַמְּפָנָה לְעֵבֶר
עֲתִיד רִיק מְמַנִּי. כְּדוֹרְגֵל בְּשִׁקְיָעָה, כְּדוֹר מְסִתְחַרֵּר
אֶל רֶשֶׁת קְרוּעָה, יְמֵי הַגְּבוּל שֶׁלָּנוּ

בְּכַפְרִים קְטַנִּים בְּהֵם אֵין דְּבָר מְלַבֵּד שְׂמַחַת צְהָרִים -
תְּרַנְגוּלוֹת וְחֻטָּה, יְלָדֵי בֵּית הַסֵּפֶר בְּשָׁדָה וְהַמּוֹרָה,
מְצַבִּיעָה עַל שְׁמוֹת הַפְּרָחִים.

אֵלוּ יְמֵים עַל נְהַר בְּדָרְדָּר אֶל גְּבוּל,

בִּירָה וְגִלּוּי לֵב מוֹל אֵשׁ, זוּ מְבַרְלִין שְׂאֲבִיָּה מֵת
וְזוּ מֵאַמְסִטְרָדָם שְׂבַרְחָה מְבַגִּידָה, שְׂתִיקָה, כְּמָה
שׂוֹרוֹת שֶׁל סְפִירִים וְרַחֵשׁ נְהַר. שְׁנָה לְצַד הַגְּבוּל, צוּקִים מְקֻסָּים
יֵרֵק וְהַמְּבִט שֶׁלֶף בְּאֶפֶר הַדְּלִיל שֶׁל מוֹת הַחֲבָה.

יְמֵים בֵּין שְׁדוֹת אֶרֶז וְתַעֲלוֹת מִים,

וְרִידִים חֲלָשִׁים וְצִלּוּלִים, רוֹיָה, מִשְׁהוּ מְבִרָאשִׁית,

וְיָהִי אוֹר, וְיָרָא כִּי טוֹב?

מָה לִּי וְלַעֲרַמּוֹת הַסְּפִירִים, מְלִים,

לְלַכֵּת פְּנִימָה בְּסִבְךָ, אֵד קָר וְעֵלוֹהַ צְפוּפָה

לְאַחַר קוֹ הַגְּבוּל וְאֵל תוֹף אוֹתָהּ אֶרֶץ שֶׁהַבְּטִיחוּ לָנוּ,

הַשְּׁבָעָה פְּנִימִית, סֶכֶר הַלֵּב,

בְּעַל חַיִּים זְעִיר זֶה, פֶּה לַח, תְּנוּעָה קְלָה שֶׁל קִנִּי בְּמִבּוֹק

מוֹרְפִיּוֹם הָעֵלִים וְהָעִירִים, מִיִּן צְחוּק עֲשִׂיר, רוּחַ זְרִיזָה בְּשִׂיא הַחֵם.

סלעים

אחד אחרי השני לקחנו פטריות.
מתרחקים, מבקשים את הבדידות הנחוצה
לרדת ולעלות מאותו עמק הנשפך לאוקינוס נוסף.

סירות דיג - חיות רעבות נמו
לאחר קטל. ההמון, צעירים אינדיאנים למראה
יקמלו בעוד שעות אחדות, בצהרי גיל שלוש.

אגם המים המתוקים המה גופים מערטלים,
נעים בחזקה זה לקראת זה.
צמחיה עבתה סגרה מפל עבר, חמצן נלגם ברעבתנות.

צעדים מבעד לסבך, שריטות וזעה עלו בעור,
רוטט כמצפן שבור, עתה, כשנקטמו מחטי הזמן והמקום.
הנחתי את גופי על סלע שנסק בקרחון

מבעד לשיחים ועצים. נשימות, אטיות וכזו אחר זו.
גופו המחוספס, הסבלני, המתין עדנים להיות מחבק.

לבדי על נהר הגנגס

א.

גדת נהר מורידה אור לעבר המים.
נזיר טובל שם, עירם ובעינים עצומות.
בליתי את היום תחת סלע,
מטלית הצל, שוב ושוב, על מצח וקדמת חזה.
הרוח התאוששה מדי פעם
חרק החליק עליה כמו ילד משעשע.

ב.

עלי למצא כמה זרדים, לקדם את החשכה באש,
הכהוב נוסף לצד אורות האשורם, בתוכו
אותן להבות זעירות של חפוש אחר מענה.
הגורו שלי - זרם מנקה קיר סלע,
כמה עצים אפלים, גדר שבורה וייללת חיה -
עלי לנקות את רגליו.

ג.

בכל פעם שאקום אפגש במזמור.
גחלי הכוכבים אינם מקשים כלל על הרגל היחפה.
העינים צעדים, קלים ונטולי מאמץ.
נורות קטנות נלחמות בחשכה.

ד.

סְמֵרְטוּטִים לְחִים, טְבוּלִים בְּיֹד, טוֹפְחִים עַל הָאָוִיר.
הַבֶּקֶר מִקְבֵּל חֶלֶב חֵם, מְעַט צִפְרוֹן וְקִנְמוֹן.
אֲשָׂאֵר לְבִדִּי עוֹד שְׁעָה אַרְבָּה
עַד שְׁאֲמִי תְּסִיִּם לְקִרְאָ לִי בְּקִרְיוֹת הָעוֹלָה מֵהַמַּיִם.
הַמְטַפַּחַת שְׁלָה רִיחָנִית
וְאֲנִי טוֹמֵן בָּהּ אֶת פְּנֵי.

שמיכות כפור

שֶׁלַג שִׁיף אֶת הַלֵּילָה
שֶׁנִּפְלַל בְּעֶרְמוֹת גְּדוּלוֹת.
קֶרַח: טוֹן הַבְּרוֹזֵל, מְשִׁי שֶׁהִתְקַשָּׁה לְאַבֵּן.
הָאֵימְפֵרִיָּה נִצְחָה, מוֹתִירָה מְבֻנִים מְגֻדְלִים
אָכַל הַקֶּרֶקֶס
עוֹד מֵרְתִיחַ לֵב יְלָדִים.
צְעֵדְתִי בְּרִגְלִי, הִנֵּהר קָפֵא:
עוֹרֵק שֶׁנֶּע לְעֵדֶן מֵתָשׁ
עַל סִפּוּ מְלֻמְלוּ שְׂכוּרִים בְּרִבְר מְעֵשִׂים מְפֹאָרִים,
סְטָלִינְגֶרְד זְהֵרָה מֵאֵשׁ. אָבִי,
זֶה אָבִי שֶׁרְכַן אֶל הָאֲנֵדְרֵטָה?
אֱלוּ פְנֵיו הִסְחוּפִים, נִפְתְּחִים וְשׁוֹקְעִים בְּהִמְהוּם
מוֹל גּוֹלָאגִים שׁוֹמְמִים?
אֱלוּ פְנֵי שֶׁבִקְשׁוּ אֶת שְׁמֵם הַצִּפּוֹנִי.
בְּאוֹתִיּוֹת קִירִילִיּוֹת אֲנִי מְשׁוֹחַח עִם סְבִי
שֶׁמְעוֹלָם לֹא רָאִיתִי,
אוֹסֵף אֶת מְשַׁפְּחָתִי הַנוֹדְדֵת בְּמַעֲיָלִים כְּבָדִים.

שֵׁלֵג

מֶה שֶׁהִיא גְּדֵרוֹת תֵּיל,
שֵׁטַח הַפֶּקֶר שֶׁל קְבִיּוֹת בְּטוֹן וְרִשְׁתוֹת הַסּוּאָה
הַפֶּךְ בְּלִילָה לְצֶמֶד גְּלִים מְרַחֲפִים בְּעֶנְן נְמוּד,
גְּבֻעוֹת וְעֵמֶק הַמְּמַשִּׁיכִים זֶה אֶת זֶה.

יִצְאָנוּ מֵהַבֵּית, מְבַלְבְּלִים מֵהַגְּבוּל הַמְּחוּק.
יִרְדְּנוּ כְּלָפִי מִטָּה, גֶּשֶׁם עֲצֻבְנִי נִכְנַע, הָאֵט,
מִתְעַרְסֵל שׁוֹב וְשׁוֹב,
הוֹפֵךְ עָלַי כּוֹתֶרֶת שֶׁל פֶּרַח עֲצוּם,
סְבִיוֹנִים לְחַיִּים שֶׁשֵּׁטְפוּ
אֶת מוֹרְדוֹת הָהָר, מְקִימִים לְמִטָּה
כְּוֵרוֹת רוּחַשׁוֹת שֶׁל דְּבֶשׂ שֶׁקוֹף.

הַחֲשֵׁמֶל נָפֵל, פְּנִסֵי גְבוּל עֲמָדוֹ
כְּדַחֲלִילִים בְּשֶׁדָּה הַעֲצוּם שֶׁנִּגְלָה בְּפָנֵינוּ,
חֶלֶק, כְּפִי שֶׁחֲשֵׁתִי בְּתוֹכִי.
מִן הַצַּד הַשֵּׁנִי שֶׁל הָעֵמֶק
הַמְּתִינֵנו לָנוּ רַק מִים שֶׁנִּדְחֶסּוּ בְּקֶר,

תְּנוּעָה לְכַנְהַ נִגְעָה בְּכַתִּי אֲבֹן וּבַחֲצֵרוֹת מוֹגְנוֹת
בִּירֵיעוֹת נְחֻשֶׁת, קְרִטוֹנִים וּבָדִים
וּמִתַּחַת לָהֶם יְלָדִים שֶׁיִּרְדוּ גַם הֵם, הַבֵּיטוּ בָּנוּ,
מִשְׁתַּמְּשִׁים כְּמוֹנוּ בְּשֵׁלֵג בְּכַרִּי לְהַנִּיף זְקוּקִים לְרַקֵּעַ.

הבלוז היהודי

המורה, חסיד קרלין, שגיו הרוסות מניקוטין,
הוליד אותנו בין ספסלי עץ.
ההמהום הלך וגבר, לבסוף הרגלים לא יכלו עוד
והכל רעד. הנגון היה ארץ אחרת:
מדבר, אבל בתוכו מים, צמחה סבוכה.
הלחם עבר, והיין, ועוד דבר, עגום ומנצנץ.

ידיים, חזה, עינים התרוממו מעט בחפוש אחר אב ואם,
יש לנו משפחה כה ענפה
עד שאי אפשר שתתקף הבדידות.
הרקוד והשירה פרושם שהגוף הוא כלי
ויש מי שנושף דרכו.
אני מחפש את הסעדה השלישית, כסוף.

מחפש חסיד קטן גוף שמישהו הניח עליו יד
ותחת רגליו היציץ רעד,
היכן הנהר ההוא וקול הקינה מן הגדות?
ששת ימים עשית כל מלאכה
וביום השביעי, היבשת האחרת, בגדי הלבן
היכן הם העליה לרגל והרכי שזקנו טהור?

בלוז יהודי, הפרענות וירושלים.
ערב ששי במאה שערים.
החסיד שבי צימא, אמר לי, האם עוד ישנו נגון?

יריד

כָּל הַיּוֹם שׁוֹטְטֵתִי, מִחֶפֶשׂ עֵקֶבּוֹת.
הַבַּיִת שֶׁהֶפְצִץ נִבְנָה מִחֶדֶשׁ בְּצִבְעִים בְּהִירִים,
בַּיִת הָאֲבוֹת - מְקוֹם הַכְּנוּס הָאֲחֵרוֹן
נולד מִחֶדֶשׁ כְּמַגּוּרֵי סְטוּדֵנְטִים.
רִיחוֹת חֲרִיפִים שֶׁל בֶּשֶׂם וְזֶרַע, חֲפִים מֵאֲשָׁמָה.
בַּיִת הַכְּנֻסֶת הוּא קֶשֶׁת אֲבָן בּוֹדְדָה
מִחוּצָה בֵּין דִּירוֹת מַעֲמַד בֵּינוֹנִי, טְבֵלִית מִתְכַּת
הַדּוֹחֶסֶת שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת לְשׁוּרָה קְצָרָה.
צְעֵדְתִי שׁוֹב וְשׁוֹב מֵרֶאֱפֶשֶׁטְרָאסָה לְבַיִת הָאֲבוֹת,
מִבְקֵשׁ אוֹתָם, קוֹרֵא לָהֶם לְהַעֲדִיד.
רק עָלִי הַתְּרִזָה הַשְּׁמִיעוּ קוֹל, מִתִּים בְּקוֹל נְתוּק רָךְ.
נְסִיתִי אֶת הָאֲלֵבָה, מִיָּם נָעוּ פָּה, נְטוּלֵי פְּנִיּוֹת, גַּם אֲזוּ.
לֹא, רק אֲטִימוֹת הוֹלְכֹת וְגִדְלָה, תִּנּוּעָה
שְׁאִינָה מִבְּחִינָה בְּנוּ, שְׁלֵא הִבְחִינָה בָּהֶם.
בְּשָׁעָה מֵאֲחֵרֵת יִרְדְּתִי לִירִיד שְׁמֵתַחַת לְמַלּוֹן,
מִבְקֵשׁ לְהַחֲלִץ מַעֲצָמִי.
מִתְקַנֵּי שְׁעִשׂוּעִים, בְּשׁוֹר וּבְצֵק שְׁמֵנוֹנִי.
הִילָדִים צָרְחוּ בְּעַנְג, הַמְּבַגְרִים, מְעֻנְתִים מִנְאוֹן וְאֶלְכוּהוּל.
הִנֵּה הוּא, הָעוֹלָם שְׁמֵתַחַת, זֶה שֶׁבִקְשָׁתִי.
חִיוֹת מְעֻנּוֹת שׁוֹעֲטוֹת בְּתוֹכֵנוּ,
מִתְרוֹצְצוֹת לְכָל עֵבֶר.

הלם

בְּסִיּוֹר, מְבוֹךְ תְּעָלוֹת, מִלְכוּדוֹת רֶשֶׁת מְעַל בּוֹרוֹת, הַלוֹחֲמִים פָּרְצוּ
מֵהָאֲדָמָה, "הַנְּחָתִים שְׁנִלְחָמוּ, זֶה לֹא הָאָרֶץ שְׁלֵהֶם,
אַתֶּם מְבִינִים, לֹא מְכִירִים שׁוֹם דְּבָר מֵהַצְמָחָה,
מֵהָאֹר, אֲנִי זֹכֵר אֶת הַפְּנִים, נְעָרִים כְּאַלֶּה לְבָנִים,
זֶרְקָנוּ רְמוּנִים מֵהַפֶּתַח הַזֶּה" – יָד חוּמָה
מְצָבִיעַ עַל צְמֹד עֲצִים, צוֹחֵק בְּשָׁנִים חֲסֵרוֹת מְכַתְּמוֹת טָבֵק גַּם אֶתָּה כְּמוֹנוּ
צָרִיךְ מִשְׁהוּ כְּדִי לֹא לְשִׁמְעַ? מִלְיוֹנֵי בַחֲוִרִים
כְּמוֹ כְּלָבִים עִם קוֹל סִירְנָה מְטָרְפִים רְחוּקִים מֵהַבֵּית מְחַפְּשִׁים גַּג.
כְּמוֹ מַגְעָגוּעַ הֶלְכָתִי לְמוֹזָאוֹן הַמְּלַחֲמָה אֵיג'נט אֹרְנָג' נִפְלָם
שְׁדוֹת טְבוּחִים בְּאֵשׁ כְּמוֹ מַגְעָגוּעַ מְלִטָף מְרַגֵּיעַ טָנֵק בְּכַנִּיסָה
חִיָּה לְכוּדָה בְּכַרְזֵל כְּמוֹ גְעָגוּעַ לְמַאוּזוּלְאוּם מְנַהֵיג חָנוּט חָנוּט
הַלִּילָה בַּחֲבָרוֹן דְּוֹד מֵת מְכֶסֶה טְלִית כְּתַבְתִּי כְּבָר
בוֹאוּ נְשִׁימוֹת, בוֹאוּ נְשִׁימוֹת
לֹא בָאוּ עֲלֶיהָ תֵן עֲלֶיהָ נֵץ עֲלֶיהָ נֶשֶׁר
נוּצוֹת שְׁחָרוֹת. חָנוּטָה ג'נִין מְפַאֲרֵת בְּתוֹתָחִים מְטוֹסִים
מְרַגְמוֹת מְפַאֲרֵת בְּמִטְעָנִים
לְפָרֵץ קִיר לְגִלּוֹת צְמֹד רְגָלִים תַּחַת גַּל אֲבָנִים חָנוּט הַלִּילָה בְּשֶׁכֶם
יָלַד קָטָן חָלָב בִּיד עוֹצֵר כְּתָם שְׁתָן בְּגִינֵס מְרַפֵּט
הַקְּנָה שְׁלִי הַקְּלִיעִים שְׁלִי הַמְּבַט שְׁלִי חָנוּט בּוֹ הוֹלֵךְ לְהַבִּיא לְאַבָּא אִמָּא
בְּקִבוּק חָלָב, עֲשָׂרִים שָׁנָה אֲנִי יוֹרֵד בְּנֵהֶל הַחֲנִיבְעָל שֶׁל הַלִּילָה
"כָּלֶם מֵתִים" אָמַר קֶצִין, "עֲרַמָּה אַחַת אֲנַחְנוּ הֵם
אֵין שְׁבִי בְּפִלְגָה שְׁלִי אִמְהוֹת בּוֹכוֹת! מִשָּׂא וּמִתָּן לֹא אֶצְלִי!
בְּנֵי זוֹנוֹת אֶצְבְּעוֹת בְּוִי מַחְלוֹן אוֹטוֹבוּס בְּדָרְךְ לְלִבְנוֹן לְעִזָּה לְחֲבָרוֹן לֹא
אֶצְלִי!" פְּקָדוֹת קָרֵב פְּנִים צְבוּעוֹת סִבָּךְ אוֹפְנוּעִים סִיגוֹן לִילָה מְנוּעִים רַעַשׁ
אוֹרוֹת הַמוֹן אָדָם, אֲנִי כְּלָב
מִתַּחַת שְׁלֵחָן.

נפקדות

אֲגַמִּי בְזֻלַת זְעִירִים, קְפוּאִים בַּחֲרָף
הַיּוֹרֵד בְּחֻזְקָה מְסוּרִיָּה. לִילָה
בְּחֻבְרַת כְּלֵי בְרוֹז, חַיּוֹת קְטַלְנִיּוֹת מְרַכְכוֹת
בְּעֵשֶׂן וְסֹפֵר שִׁירָה. בְּדִים בַּחֲשֻׁכָה,
מִתְרוֹמְמִים הָרִים
הַנְּחַתְמִים בְּפֶס כְּסוּף בְּרוּמָה לְפָנִים
לְהֵבֶה. חִיָּה קְרֵבָה, מְלַחֶכֶת,
חֲרָקִים מִתְחַחִים אֲדָמָה, רוּחַ מְכָה
בְּכַנֵּף אֶהֱל, קוֹל שְׁעוֹל שְׁאֲחַרְרִיו אֲנַחָה.
עֲרַמַת בְּגָדִים מוֹאֲרֵת לְאֵט
בִּירַח, כְּמוֹ הַנֶּשֶׁק שֶׁנִּשְׁכַּח, צְעָדִים,
לֹא יוֹתֵר מֵאַרְבָּעָה אוֹ חֲמֵשֶׁה וּכְבֹר בְּתוֹךְ הָעֵשׂב.
זֶרֶם רֵאשׁוֹן חוֹדֵר מֵהַאֲפֵק בְּלִבָּה נוֹסֶפֶת,
נִשְׁפָּכֶת מִיָּדַיִם שְׁאִינִי רוֹאָה
אֲכַל נַחוֹת כָּל הָעֵת עַל חֻזָּה עִירִם. עֲצֻמוֹתֵי
זוֹהָרוֹת מְסִידֵן בְּעֵינֵי הַסְּגוּרוֹת. לֹא אֶהְרֵג.

הקסבה

אֲדַמָּה סְחוּפָה מִבֵּית הַקְּבָרוֹת הַמְּסֻלָּמִי
נִרְמָסֶת בְּרַגְלֵי יְלָדִים הָאוֹחֲזִים
כַּפּוֹת בַּד בִּיָּדָם, בְּאַחֲרֵת אֶבֶן.

בְּאוֹיֵר הַצֵּלוּל עוֹמֵד מְלֻמּוּל מִתְּפִלָּיִם:
שֶׁפָּה אַחַת מִשְׁנֵי צַדֵּי מְעָרָה מְבַצֵּרֶת.
מְבַקְשִׁים אֲצַבְעוֹת בְּלִתֵּי נְרָאוֹת
עַל כְּלֵי נְגִינָה כְּחֻלִּים. לְהַקֵּת בְּעֵלֵי כָּנָף
הַמְרַעֲדִים בְּשׁוֹרָה רְקִיעַ נְמוּף

בְּעוֹדֵי מְלֻטָף מְבֻלֵי מְשִׁים צָמֵד רְמוֹנִים, פְּרוֹת
בְּשָׂרָנִים וְדַחוּסִים, נִזְכָּר בְּגֶשֶׁם הַהוּא
בְּיָרִידוֹת לַיָּם הַמְּלַח.
תּוֹסֵס עַל הָאֲשֻׁלְגָן, עַל צוֹקִים
וּמִים קְפוּאִים מְמַלַּח. הִנֵּה הַצּוֹקִים, הִנֵּה הַמְּלַח,
שׁוֹב נִפְעָרִים חוֹרִים וְעֵרִים:

הַפּוֹעֲלִים, תְּעוּדוֹת מְרוֹטוֹת,
אֲזַרְחוֹת רְטֻבָה מִתְּפוֹרְרֶת בֵּין יְדֵינוּ.

שמירה

שִׁטְפוֹנוֹת זָזִים בְּאַרְז, עֶשֶׂן נוֹפֵל
כְּלַפֵּי הַמּוֹרֵד וְנוֹסֵק. עָרֵב.
חֲשָׁמַל מֵתִפְרֵץ לְעֵבֶר עֲמֻדַת הַשְּׁמִירָה
בְּקוֹל הַתֵּן. הַהָרִים,
נִשְׁטָפִים יָרֵק וְאֵז נְהַרְסִים בְּאֶפֶר.
הַנִּיר שְׁאֵתָה שׁוֹרֵף - טֶבֶק, חֲצִיר הַבְּהֵמָה הַפְּנִימִית.
לְבָנוֹן, נִיר אַחֵר שְׁעוֹלָה בְּבֶשֶׂם חֲרִיף,
אַרְזִים בְּבַעֲרָה אֲטִית
בְּאֶחָ בָּה מְמַלְמְלוֹת מְלִים -
מִים זָרִים קָרִים נוֹזְלִים, מִים זָרִים, קָרִים*
קוֹל הַקֶּשֶׁר, אֵל קֶצֶר רוּחַ, חֲצוֹת לֵיל
מִנְחָה מְעֵלָה נִיחוּחַ, גְּדֵר תֵּיל, הַפֶּטְרוֹל,
טִילֵי הַכֶּתֶף, תַּת מְקַלֵּעַ בְּקוֹל נְבוּאָה רְדוּף.
צָנָה עַל פְּגִיזוֹן הַקִּיץ, נְבִיחַת יָרֵחַ
מְעַל תְּכַרְכִּי גְבַעוֹת מְקַמְטִים
צָפוֹן, תִּפְתַּח רְעָה?
לֹא. דוֹרְסִים יִפְהַפִּיִּים יוֹרְדִים לְתֵהוֹם, עֲתִיקָה וְשִׁכּוֹרָה
הַרוּחַ, מְסִיעָה אֶת דְּגְלֵי הַחֲזֹבְאֵלָה כְּמוֹ דְּגְלֵי תְּפִלָּה
בְּהַר קְאִילָשׁ, אֵינָה יוֹדַעַת דְּבַר, מְטֻמָּטֵם אֲנִי רוּחֵץ בָּהּ
וּמְמַלְמֵל, אֶחָ בּוֹעֲרֶת בְּמְלִים מְעִיֵן חַיִּים,
בְּאֵר מִים חַיִּים נוֹזְלִים מִן הַלְּבָנוֹן.*

* ירמיהו, יח, יד

* שיר השירים, ד, טו

כחול

אֵד זוהר עוֹטֵף אֶת גּוֹף הַנְּשִׁים.
מִשְׁטְחֵי חוֹל, הַקְּצָה הָרַךְ שֶׁל הָאֲדָמָה.
שְׁחֻקְנֵי פְדוּר מְזַנְקִים בְּזֶה אַחַר זֶה לְאוֹקֵינוֹס
לְצַנֵּן יְלָדוֹת שְׂאֻחָזָה בָּהֶם.

כְּמַעַט וְהִצְלַחְתִּי לְאַבֵּד אֶת הַמוֹלָרֶת וְשִׁירֵי הַלְּכָת.
בְּהַמְשֵׁךְ נִגְלָה שְׂבִיל הַמוֹבִיל לְבֵית קֶטָן, טוֹבֵל בְּצַמְחֵיהָ סִסְגוּנִית
כְּמוֹ צִיּוּרִים פְּרִימִיטִיבִיִּים שֶׁיִּדְנוּ הַזְּעִירָה, הֲלֹא מְאֻמָּנֶת,
חוֹלְמַת בְּהַקִּיץ בְּשַׁעַת שַׁעוֹר בְּכַתּוֹת הַנְּמוּכּוֹת.

בְּעָרֵב מְצַצְתִּי פֶּסֶת קֶרְטוֹן, מוֹהֵל אֶת הַמְרִירוֹת הַכִּימִית
בְּכַמָּה פַּחִיּוֹת סְקוּל.
אַרְבַּע נְעֻרוֹת, טוֹגוֹת בְּצַבֵּעַ הָאֶסְאִי לְגוֹפָן,
רְאוּ אוֹתִי הוֹזָה, מְזִיעַ וְיוֹרֵד לְבָד אֶל הַמַּיִם.

בְּמַעְגָּלִים אֶטִּיִּים הִסְתַּחֲרָרוּ סְבִיבִי,
מְנִיעוֹת אֶת כְּנָף הַזְּרוּעַ בְּרֵאִיָּה נִינוּחָה.
עַד קוֹ הַמַּיִם, אֲזִ נַעְלָמוּ בְּקוֹלוֹת צְחוּקָה,
מְנִיסוֹת אֶת הַמְשַׁלַּחַת
הַמְבַקֶּרֶת אֶת יוֹצְאֵי שְׂרוֹת הַקָּרֵב.

שְׁחִיתִי, וְאֲזוֹ נוֹתַרְתִּי לְצוּף, נַע לְאַרְךָ הַחוּף הָרִיקָה,
כְּחַל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שֶׁהֵייתִי שְׁקוּף,
בְּפַעַם הָרֵאוּשׁוֹנָה לֹא מִפְרִיעַ לְדְבָרִים לְעֵבֵד דְּרָכֵי:
לְחֹשֶׁךְ, לְחֹשְׁמַל וְלִפְרֵחַ, לְפָנַי הַמֵּתִים.

גוףנר

אַרְבַּע לַפְּנוֹת בְּקֶר, בְּרִגְהֵינּוּ חֲדָר חֲשׂוֹד תְּנוּעַת גּוֹיִם חֲלָקִים מְזִיעָה פְּתֹאוֹם
מִכַּת אוֹר חֲשָׁמֶל מֵהוֹמַת יָדִים, נִפְלְטָתִי עֲנַפֵּי אוֹגוֹסְט רִיקִים,
אַסְפֵּלְט כְּמוֹ עוֹרְקִים, הַזֵּיחַ, מְסֻדָּר צְבָאֵי נְקִישׁוֹת נְעִלֵי עוֹר אוֹתָם נְעָרִים
בְּלִחֵי רֶכֶה תְּפוּסִים לְעַד בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת חוֹלְמִים הַסְּתַעְרוֹת גְּבוּרָה
זְנוּק אֵשׁ, מְסֻדָּר צְבָאֵי בְּתוֹכִי, בְּרַבְרִי! מִבְּקֵשׁ שִׁירָה אַחֲרֵי מִשְׁפַּחַת
עֲמֻנוֹאֵל מֵהַמְּבוּרָג אֲבָא אִמָּא יִלְדָה בְּמִשְׁאִית בְּרַכְכַּת בְּרִגְלָל לְעֵבֶר כְּתֻבַּת
נְחֻשֶׁת! אֵין אִישׁ בְּרַחוּב אֵין אָדָם, מוּלֵי חוּמָה
נְהַר שְׁפָרָה כְּנִסְיָה חֲלוֹן צְבַעוֹנֵי פְּנֵי יִשׁוּעַ מְעַנּוֹת־חֲרָדָה - מְנַדְלָסוֹן רוּזָה
מְרִסֵּל יִצְחָק הִירֶשׁ הַסַּחַת דַּעַת אָמַר הַמְּטַפֵּל מוּל חֲרָדָה לְמַלְמֵל שְׁמוֹת
רַבָּקָה רַחֵל לֵאחֵ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב, נָשָׂר אָבֹן
עוֹלָה בְּקֶרְעֵי דְמִדּוּמִים מַעַל מִשְׁפַּחוֹת רוּמָה חֲסָרֵי בֵּית אָנִי בֶּן רוּמָה הוֹלֵךְ
תְּמִיד מִמְּשִׁיךְ כְּאֵלוֹ בְּקִצָּה הָאֲדָמָה שְׁמָה יִשְׁנוּ עוֹד דְּבַר מַעֲיֵן מִפֶּל צְנִיחָה
לְעֵבֶר הַצַּד הָאַחֵר. בֶּן רוּמָה בְּעוֹד יוֹם נוֹגַע בְּקִבּוּיֹת אָבֹן אֶתֶר הַנְּצִחָה
שְׂדֵה מַצְבוֹת, מִבְּעַד לְאֶלֶף תְּשַׁע מְאוֹת אַרְבַּעִים וְחֲמִשׁ בְּרַבְרִים מְהֻלְכִים
נִכְנָסִים לְמִשְׁרָדִים חֲבֵרוֹת אֲשֶׁרֵאֵי פְּקִידֵי מִמְּשָׁל מְנַהֲלוֹת בְּתַאגִּיד מוֹכְרֵי
מְזוּזֵן בְּרַבְרִים כּוֹסוֹת קָפָה בְּצַק חֵם מְתוֹק בְּרַבְרִים מִשְׁתַּעְעֵלִים בּוֹלְעִים
מִבִּיטִים מְחִיכִים, פֶּה יֵבֶשׁ שְׁאִינוֹ חָדַל לְמַלְמֵל שְׁמוֹת גּוֹף נוֹשֵׂר מִתַּחַת
לְעֵצִים בְּתוֹךְ הָעֵשֶׁב שְׁמוֹנָה בְּבִקָּר נֵר בּוֹדֵד יָדִים רְגֵלִים גְּלִגְלַת מְרַצֵּד כְּמוֹ
מִתְּפַלֵּל מִתְּפַתֵּל בְּתוֹךְ כְּתוֹנוֹת עוֹר רוֹקֵד תַּחַת תְּרוּזָה יִזְכֵּר אֲשַׁכְּבָה.

נופי משפחה

גם על ההר הגבוה לא יכלנו לְדַבֵּר.
מעבירים זה לזה בקבוק מים
מסמנים רטיבות אחרת.
סלעי הענק של ואדי רם עמדו כטפות אפלות
מהומת החול סביבם כמלמול של זקן.
בין הריסות המדבר הבטנו
בהתארגנות האורות: השפה מעלינו.

כשנרדמנו ראיתי את אבי ממשיך להכהב,
צועד לבדו, מעשן, כותב על אויר יבש.
בטנדר בין ג'רש לפטרה בתים נטושים,
ערים נטושות מלאו את האדמה.

לא הבטנו אחד בשני בעורנו עוברים בחדרים,
לא היה בהם דבר, רק לכבות
שהתמלאו אויר והתרוקנו באטיות.

אבי, אחי, צעדו לצדי, משוטטים
מתאבלים על אחריות ששרו מעל מטות הילדים,
אחים, אמהות הממתינות לשוכנו:
משפחה עצומה נודדת מעלינו.

עלייה לרגל

יום קדם נסעתי מחוץ לעיר,
פוסע לצד משלחות גדולות המביטות בערמות נעלים.
בכפר מול המלון מחו כנגד אסור על הפלות.
התישבתי מקדם בבקר בקתדרלה
מביט בפצעים ומבקש מחילה:
הגידה מבקרת את כלנו תדיר, אדם לאדם, ואדם לעצמו.

האפר משל באויר, כמו עדין עלו קולות מהסים
מהגטו, ילדים עוד תחבו תפוחי אדמה
לכיסים מעיל מטלא, הרעב מנקה כל סמן לרף.
באתי אליך לבקש כוח, מביט
בחלון מסרג של מה שהיה ביתך.
הגן בו עבדת,
יונקי הדבש ופרחי היערה.

נשען על מעקה אבן אני קורא ומניח ליום לחלף -
אם ובתה יוצאות עם כלב זעיר,
נערים מוחצים את הצהרים בצחוק -
זה - אתה מצביע עבורי על קעריות השפע,
כמה מהן מנתצות, אחרות קלות,
מעטרות זגוג סיני. איך אבדיל,
העשן הלבן מעל האבן -
לחם או קרב?

באוויר

בְּדֶרֶךְ לְצַרְפַּת מְשׁוּחָחִים עַל צִ'טּוֹיִן,
נְתִיבֵי הַחֲלוֹם שֶׁל הָאֲבוּרֵיג'ינִים, פְּנֵי עֲקָמוֹת
מֵהֶתְחַכְּמוֹת. עוֹד מְעַט יִחְלְקוּ
תָּג וְכוֹסוֹת יַיִן. מְלִים עַל הַמְצָב,
הַסִּכְסוּף, מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה,
שְׁמוֹת שֶׁל בְּתֵי הוֹצָאָה, כְּמוֹת עֲתָקִים, שְׁפוֹת
בְּתֵרְגוּם. אֲנִי מֵתְעוֹרֵר וְנִרְדָּם,
הָאֲדָמָה קְרֵבָה, שְׂרִשְׁרֵת הָרִים
נוֹפְלֶת לְמִים, הַמִּים מִמְּשִׁיכִים הֶלְאָה בְּכוּחַ
לֹא נִרְאָה, מְחַפְּשִׁים יְבֹשָׁה. כִּמָּה זְמַן חֲפֹשֶׁת?
בְּבִקְרֵי אַחֲרֵי חֲלוֹם יָד עַל הַלְּחִי.
יְהִיָּה בְּסִדֵּר, תִּנּוּעָה אֲטִית עַד שֶׁקַּע הַצְּנוֹאֵר.

משורר

בית הפנסת מעטר כעת
בצבעים חזקים של פרסומות קולנוע.
קראנו שירה בבית הקברות היהודי
ומאחר יותר את פוגת מות
באולם הקהלה הישן,
פני הברזל של צלאן
נצצו כל הבקר בגשם עקש.
הכליזמר מנגן לכל ארץ רחוב קובילינסקיה,
מיתרי חשמלית חורקים ברוח.
במקומות רבים כל כך היינו,
ממלמלים יידיש ברחבה מוארת של ערב ששי,
מעבירים זה לזה נייר כתוב בעפרון פחם.
שעה מנשמת בכמה פנסים,
אני עוקב אחרי ילד ברחוב וסילקו חמש,
בטרם הפריחה האדירה
של הגז, לא יודע כלום אודות השירה,
זורה כל אחר הצהריים עלים לנהר הפרוט.

ספריית השירה

יום מנפח בערפל, גשם עקש.
סביב ארמון נעים בני אדם בהמתנה למאה אחרת,
נשפים באור נברשות, שם משפחה על מקטון.

בגלריה מתחלפים בזה אחר זה המסטרים,
מחפשים דרך לגעת באור, בדבור מלמעלה.
ברחובות, לצד התאטרונאות, החלה שעת ההמון,

צוחקים, מחממים ידים, אוגרים בטנם
ישובו לרבי קומות.
זמרי רחוב, קבצנים, מהגר מרחף מעל הקרקע ומבקש מטבע.

לצד כנסייה קבצן קטוע רגל, ידו פתוחה לעברי, רועדת מעט.
מקף תחנה וחסר מלים עבודה
אני נכנס לחדר מצלק מדפים.

ספרים על שלחן לבן, אחד
מבקש כמה ימי שמש, אחרת מתגוררת
במעבה היער ומלווה צפור מתה במורד הזרם, ובת המקום,

צבעונים קמלים על גופה.
מבעד לזכוכית גלגל ענק והעולם,
נע נטול קול.

צליין בסן מיקלה

אוגוסט מכה במים, גם שם, בשקוף, עולה רקב.
בבית הקברות, שכור, ספרתי ליוסיף על אבי,
הוא אוהב אותך, ודרכך את שעות סיביר:
אין איש, זהר עולה מן רקע קפואה.
סבי עבר כאן בדרכו לארץ חדשה,
כמוהו בככר סן מרקו אני מפזר אכל ליונים
ומבקש את אותו קדוש שירה היכן הבית.
פתוחי אכן בכניסה לבזיליקה, בתוכה האור מסנן
שעה ארכה תחת רקיע מזהב:
תחושת עשר, מטרת הדת.
בחויז התפתלו תירים בסמטאות ובגשרים, מחפשים
בעקשנות הוכחה לחפש, לברק שעלה מהברושורים.
דבר מונציה לא נפתח עבורי, מים העלו אד חמוץ
והמסחר הכתים את אצבעותיהם השמנוניות
של מוכרים וקונים. גמלטתי לגלרית האקדמיה,
העין עובדת, הפה ואדונו נחים.
הנה היא, ונציה שלי! הזקנה של ג'ורג'ונה מצביעה על עצמה,
כמהה ליפי, ובגללו הרוסה.

הגעגוע לאימפריה

לאונור, אחי לשירה.

הנְטִיפִים שֶׁל סִינְאון, מְבוֹא לְאַסִּיָּה -
עֲטוּרִים מְעֻדְנִים עַל פְּנֵי רְקִיעַ רִיק.
נְעָה פְּנִימָה כְּמַעְרָה, עֲשׂוּיָה שִׁישׁ מְבֻשָּׂם.
לְחֵם וְדָג מוֹל מְעַבְרוֹת עֲנָק.
אַדְמָה עוֹלָה עַל אַדְמָה,
צוּרוֹת מְנַגְדוֹת שֶׁל מוֹזִיקָה וְכוּחַ,
מִי וְרָדִים וְחֶרְסִינָה, יוֹן הַשְּׂכָנָה.
כֹּל הַיּוֹם חֲפָשָׁנוּ אֶת הָאִימְפֵּרִיָּה -
רְגָלִים יַחְפוֹת עַל שְׁטִיחַ תְּפִלָּה, הַבְּזָאֵר, דְּרֹךְ מְשִׁי
הַמְּשִׁיכָה לְגַנֵּי הַקִּיסָר, קָפָה מוֹל הַמָּקוֹם בּוֹ
הַשׁוֹטְרִים הַרְבִּיצוּ לָךְ.
הַכֶּכֶר בְּעָרָה, אָבִיב וּמְרִי.
בְּצַד הָאֲחֵר, קְאֻדִיקִי, בְּחִנּוֹת הַסְּפָרִים, לְפִתְעוֹ,
הַלְּבָלוּב הַסִּינִי שֶׁל פְּנִיךָ.
הָאִימְפֵּרִיָּה, שְׁגִינּוּ צַחֲקָנוּ
כְּשִׁמְשֵׁי כְּהָה נִמְתַּח עַל הַמַּיִם.
יְדִינּוּ הַכּוֹתְבוֹת מְאֻכִּלוֹת אֶת הַסּוּרָה
הַמְּאָה וְחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה בּוֹרְעִים הַיְפִים שֶׁל עֲנִי וּמְרָר.

שקיעה

פגורות מנצחות את קו העצים,
שטות במתינות לעבר הרקיע.
פעמוני זהב וחמר נדלקים זה אחר זה בהבהוב
מדורות המבשרות על התכנסות.
באור צרוד מתרוממות סטופות,
ספינות אבן במי העמק.
חלפנו, נקברנו בעפר, אך בהיכל עוד שרים,
פנינו נשטפות התמסרות וותור.
הגדול מאתנו, הלא ידוע, וידיו הרכות.

רוח

צָנָה וּגְלִילֵי אֹר, רִצְפָּה רְחוּצָה בְּשֶׁמֶן
גְּמַחוֹת וְהִסְתַּוְּדוּת הַיְהוּדִי. עֵינַיִם
מְחַפְּשׁוֹת אֶת פְּטְרוֹס. בְּחוּץ צְהָרִים שׁוֹחֲקִים
אֲבָנִים מְרַפְטוֹת. בֵּין הַהִרְיֹסוֹת מִתְרוֹמֵם
עֲנָג מְשֻׁנָּה -

אִימְפֵּרִיָּה, הַהִיבְרִיס גְּבַה הַקּוֹמָה שֶׁל אַבּוֹתֵינוּ -
פַּעַם אַחַר פַּעַם מִפְּלֵת. זְמַן נִמְדָּד
בְּמִלְמוּל הָאֵשׁ, אֲגָבִית וְעֵקֶשֶׁת
כְּזֻקְנָה. הֵנַח לִיזֵן הַלָּבֶן,

לְשָׁעוֹת הַרְנַסְנָס שֶׁל הָעָרֶב.
טְרַסְטוֹרָה בְּאוֹפֵנוּעִים וְשֶׁעַר מְשֻׁמָּן,
רְגֵלִים אֲרָכוֹת,
לְחֹת זְעָה עַל עוֹר מְבֻשָּׂם, פְּלִצוֹר הִיפִי
יורֵד עַל אֲגֹן אִיטָלְקִי, חֻזָּה כְּבֵד מְעַנִּיק
אֶת הַלֵּת הַמְדוּנָה

לְכַנְסִיּוֹת, אֹוִיר מְרֻכָּךְ בְּקִטְרֶת,
מְזַבֵּחַ וַיִּזֵּן? לֹא, לֹא אֲבָן.
גֵּן רִיק, צְמֻחָיָה וּמִיָּם, וְאוֹתָהּ מְטִלֵית
בְּיָדָיו שֶׁל אָב הַמְמַתִּיזִן לָהּ תְּמִיד בְּצִאתָהּ
מִהַמְקַדְשִׁים.

מפרץ

על הקיר פני מדונה רחוצים פיה.
אלמגי חלב, שוניות: כנסיות עזובות.
עני והצרך באל,
איקונות מבשמות, לחות מרב נזקקות.
על המדרגות פני קדושים ונעלי כדורגל.
נפלטתי מהמבוך, שמש מכה על הר וזוב, על המים ועל ילדי
דה־לוקה שזנקו מהסלעים, מדרון ההר
מתרסק לקראתם במתינות.
הילד שחה מעבר למעגן ומעבר למפרץ
מעבר לסירות העץ מעבר לקול הצעקות,
מתאחד באפולולית, נמוג כמו שאר היש אל חרות כהה.
לא ליבשות הסגורות כאבן,
לאדמה וצלקות הצמא שלה, לא לאלים שהבערנו כדי לא למות
לא לאב ולאם, נירות המדינה
בין גחליליות משגעות של מגע המים והשמש, ידיו קלות,
גופו מהבהב.

מזרח מערב

בְּבֵיתָהּ שֶׁל אִמָּא תְרוּזָה מְצַרְעִים מְבִיטִים בִּי
מִבְעַד לְחִלּוֹנוֹת מְסֻרְגִים, רְטִיּוֹת לְבָנוֹת עַל עוֹר מְחֻסְפָּס,
מִחוּץ לְצִלּוֹם הַמְּנוּנֵי הַדָּת, לְעֵת עָרֵב, מוֹל הַמְזֻבַּח.

בְּחוּץ, בְּשַׁעַת עָרֵב מְקַדְמָת, יְלָדִים
נִרְטָבִים בַּמְזֻרְקָה, קוֹלָם נוֹגֵעַ בְּמַבְנֵים נְאוּ-קְלָסִיִּים
וּמְפוֹרָר אֶת הַגְּאֹוָה הַעֲצָמִית:
וִירוֹס הַנֶּעַ גַּם בְּתוֹכִי.

גֶּשֶׁר, כְּנִסְיָה זְעִירָה, מוֹזֹאוֹן בּוֹ מוֹסִיפָה לְגִסְס
שֶׁפֶת הַלְדֵינוּ וּמְקִיץ אַרְבַּע דְּקוֹת הֶלִיכָה
מְבוֹדָה הַעִיר הַעֲתִיקָה: צְרִיחֵי תְפִלָּה וְרִיחַ קָפָה.
בְּחִנּוֹת מְתוֹקִים נֶעַר מְנַקָּה אֶת
הַזְכוּכִית וּמְדַבֵּר עַל הַכּוֹפְרִים, הָאֲבוּדִים בַּחֲמֹר.

פָּחַד יִשָּׁן מְקַשָּׁה אֶת הַשְּׂרִירִים:
מַחְנָה פְּלִיטִים אַחֲרֵי חֲצוֹת, פְּנֵי שְׁהִיד עַל קִיר בְּטוֹן.
בְּפֶתַח הַמְסַגֵּד נְעִלִים, שְׁטֻחֵי תְפִלָּה וְהַשְׁתַּחֲוּוֹת.
הַדָּת, נַעֲדַרְת כַּעַת כָּל צְבַע מְלֻבֵּד אָפוֹר,
מְלַפֶּפֶת סָבִיב עֵנִי, נִדְחַקְת לְחֻדְרֵי חוֹלִים
וּבְתֵי קְבֻרוֹת.

מְדַבֶּרֶת כְּמוֹ הַנֶּעַר, בְּמַהֲרֹת וְכַעַס.

אימפאריום (התבוננות באימפריה)

מכת חצוצרה, גבר אפרו־אמריקאי בשער לבן רוכן לפסנתר מסלת רכבת יציאה ממצרים כעת בסמולס, הופעה שנייה ברצף, מאחר יותר בפאט קאט ג'ז לטיני מחפש אגן. שתים לפנות בקר יושב בתחתית רק למען תנועה, בצד הקריבי, הרלם, כמה קללות בספרדית מהבחורים ליד ברז הכבי, "אנחנו לא צריכים את ההומואים מקולומביה פה".

בכניסה בצד השני יום ראשון, רק נשים נופלות אחת לתוך השנייה רועדות ממלמלות בקצב שדות תירס מכת שוט גוספל אפריקאי.

חליפות כחולות, בניו של מלקולם אקס אמת האסלאם חוברות בכניסה למסגד "לא אדוני, אי אפשר להכנס, בשום פנים".

בדי ג'מיקה מקרוני צ'יז עוף מטוגן סלת, שוטטות - נשימה - קצב, בערב אורחן פאמוק והזוגות הגוססים של האפר סיד לוחשים נרגשים "דיקטטורה" קולות שוחרי טוב בידים נריבות, "הסופר, אתה עוד יכול לדבר שם בצד האסיאתי?" מאחר יותר חדר בלבן ושחר

מסכות אפריקאיות פסי מתכת חקוי לג'קומטי, שעור קבלה לא מתוך הארמית

מבחוץ, מחשבה בקרתית, מהרהרים נקיים יהדות בתי כנסת זכיות אדם מיקרופון וגוספל "תקוץ עולם".

טקס זכר רקוד סופי ותשליך בושינגטון סקור היכן שהנער ההדי דבר על חדרים זעירים, ארבעה שתפים מבנגלור, מצאני, מחפשים דלת שפה לשוחח עם הבחורות מאן-וייו.

"לא", הראש שלו נע "ההורים יקבעו בסוף, בסוף נחזר למקום שלנו, לארץ הצלמים", למחרת

הגבר הישראלי העצוב שאשתו הלכה, חדר בכרוקלין ספרים בכל פנה, בערב עיניו לחות מול הסופר האמריקאי בקצה בר שאמר "אי אפשר להגיש ספר על אשה פליט מעוט

אני לא יכול גבר לכן אתם מבינים,
תרגום לשפות אחרות, מלגות אי אפשר לסכן הכל הילד האשה".
ההופעה של ארקיד פיר בגרדון
ומיס סיגון בברודווי ההיפנוזה המתוקה של מסכי טימס סקנור
לכהות באור, בקולות הגבוהים, משהו דמוי מיסה דאוס אקס מכינה
אותו סוף טוב מגבעת הוליווד -
גבור מדמם שמיקה לגופו הנערה מתיפחת בהקלה,
התגפפות תחת שמי הארבעה ביולי.
אימפריה היא חסד־הרס לעמים נדחים,
מסלות סחורות קדמה, היכלי צדק אבן מקמרת בתי סהר
עבודות, אימפריה היא אותו קיסוס של האזנות סתר סוכנים מוטלים נאון
דלפקי עץ כתמי קפה נתחי בשר סירופ בהלה תהלת המנצח היכן היא?
ארבע לפנות בקר הבחור בחלצה של דילן - מסע הופעות עוזרי במה
מנהלים ממון - שר על גשם בסן פרנסיסקו
שנת ששים ותשע, קם ונעלם
נבלע מתחת לאדמה.

סיזיפוס

נִפְלְטָתִי מִסֶּן זָנוּ, פָּנְיוֹ הַמְעֻנּוֹת.
תַּחַת גְּשָׁרֵי אֶבֶן לֹהֲטִים מֵחֵם
מִים מְתוּנִים.

מוֹל הָאֲרֶנֶה מְצַטְנָנִים הַתִּירִים, עֵינַיִם
מִחִפּוֹשׁ אַחַר הָעֶבֶר: רֵאשִׁית הָאֲמוּנָה,
הֵיכָן שְׁנֹזִירִים כְּבֹדֵי רֵאשׁ מְפַעֲנָחִים בְּמַתִּינּוֹת

אֶת סִבַּת הַסֶּבֶל. בְּנִיָּהֶם חוֹלְפִים
כְּרוּחוֹת רְפָאִים כְּמָה דְמִיּוֹת
בְּכַגּוּד חֵם: הַגֵּל הַתְּמִידִי

שֶׁל נְדִידַת הָעַמִּים. לְקִרְאָת עֶרֶב
עֲלִיתִי לְטִירָה, רִקִּיעַ רֵיק נִדְקָר
בְּצִלְבִים, אֹר מְתַרְכֵּךְ

כְּמוֹ פִיהֶם שֶׁל אוֹהֲבִים צְעִירִים
וְהַקְרָבִים לְמוֹת. אֲשַׁכּוֹל עֲנָבִים נוֹצֵץ
בְּעֶרְבָה מוֹצֵפֶת יָרֵחַ

סֶכֶר הַדֶּרֶךְ תּוֹסֵס בְּעֻצְמוֹתֵי: שִׁטּוֹט
גְּבָעוֹת אַחֲרֵי מַיִם, הִפָּה אַחַר מְזֻמּוֹר.

רִצְפַת עֵץ, צוֹעֲנִים בְּתַנוּעָה פְּתֹאֹמִית.
 אֲשֶׁה גְדוֹלָה שׁוֹחֲחָה זְמַן רַב עַל מְרַחֵק
 וּלְבִסּוֹף צָחָקָה וּמְחַצָּה אֶפֶר בְּצִלּוֹחִית לְבָנָה.
 לִילָה אַחֲרֵי מוֹפֵעַ פְּלִמְנָקוּ
 חֵם שֶׁהוֹרֵס הַכֹּל עוֹמֵד לְעֵלוֹת, מְשׁוֹטְטִים,
 מְחַפְּשִׁים אֶת מַפְעֵל הַטְּבָק,
 אֶת כְּרֵמֹן שֶׁהֵיית בְּגִיל שֵׁשׁ עֲשָׂרֵה בְּמַגְמַת תֹּאטְרוֹן,
 תְּנוּפֶת בְּדִים הַמְּמַשִּׁיכָה פְּנִימָה.
 דָּלֶת לֹא נְכוֹנָה, פְּנֵס בְּאוּנִיבֶרְסִיטָה,
 מְדַבְּרִים עַל הַיָּם הַתִּיכוֹן, פְּשָׁעִים
 וּמִסְעוֹת כְּבוֹשׁ מְצַטְנְנִים בְּסִפְרִים עָבִים.
 הָאוֹר הוֹלֵךְ וְגִדְל, שׁוֹרֵף אֶת הַקְּלִיגְרַפְיָה הַמְעַדְדָּת
 שֶׁל בְּתֵי הַמּוֹרִים, קָבֵר הַבְּרוֹזֵל שֶׁל מְגִלָּה הָאֲרָצוֹת,
 קוֹלוֹמְבוֹס, תְּשׁוּקַת הַיְּהוּדִי.
 כָּל זֶה כְּרִי לְהַתְעִיף,
 לְהַגְרֵף בְּסַמְטָאוֹת הָעִיר הָעִתִּיקָה
 רוֹחֶשֶׁת בְּגַחְלֵי הַסִּיאָסְטָה, דְּלֵתוֹת
 נְעוּלוֹת, מְלִמּוּלִים וְזוּעָה, בְּשֵׁם צְהָרִים
 עַל מְטָה לְבָנָה, יָדִים, צָמַח מְטַפֵּס הַמְשַׁתְּרֵג
 בְּכֶרֶם סוּדִי, תְּנוּעוֹת בְּגוּף לַח.

בוזיליקת הלב הקדוש

רְצִית לְרֹאוֹת אֶת הַמְסַעְדָּה שֶׁל אִמְלִי.
בְּעֵינַיִם שְׁחֵרוֹת גְּדוֹלוֹת אֶת רוֹאֵה
קִבְּצָנִים, נְעָרִים חֲסֵרֵי בַיִת,
נָשִׁים לֹא אֶהְבָּה.
לְחַיֵּךְ תְּפֹחֹת,
תְּנוּעוֹתֶיךָ מִמְּהָרוֹת, עֲלִיזוֹת תְּמִיד.

רְבֵנו בְּלִילָה, לֹא יִכְלָתִי לְדַבֵּר.
כַּמָּה יָמִים לְבַד וּכְבֹּר חֲפֵשְׁתִּי
מַלְיִם גְּדוֹלוֹת - הַתְּגַלוֹת, מַעֲנֶה, יְשׁוּעָה -
מִבֵּיט כְּלָפֵי מַעְלָה.

יִשְׁכְּנוּ מוֹל עוֹגָה וְצַעֲקוֹת תִּירִים,
בְּתוֹךְ רַעַשׁ מְצַלְמוֹת,
זֶה מָה שְׁאַתְּ עוֹשֶׂה, מְקַרְבֶּת אוֹתִי
לְקוֹלוֹת, מְצַבִּיעָה עֲבוּרֵי עַל פָּנִים
חֲמִים מְסֻכְרֵי, עַל יְלָדִים
רָצִים בְּיָדִים מִתְּנוּפְפוֹת.

עֲלִינוּ עַל הַגְּבֻעָה
חֲצִינוּ אוֹתָהּ וְהִבְטַנּוּ עַל אוֹרוֹת הָעִיר:
סְפִינוֹת מְרֻצְדוֹת בְּמִים כְּהִים.

אֲנִי מִבְקָשׁ מִמְּךָ מִים, צָחוּק, קֶרֶבָה לְמַעֲשִׂים,
אוֹתוֹ דָּבָר עָגַל וְחָלַק שְׁאַתְּ נוֹשֵׂאת, אֲנִי מִבְקָשׁ מִמְּךָ
וּמִתַּחַת לְבוּזִילִיקָה אֶת מְסִימָה.

האטלנטי

היום לפני שנתים, כמה פרות בשוק וריח האטלנטי,
כנסיה לבנה מצננת כפר ואותנו, בכדים קלים.
היה לך כבר קצת קשה ללכת, החיים הנוספים
עגלו הכל - הצהרים, הרקיע,
ואותן מערות קטנות בין חוף לחוף.
ספינת ברזל חצתה את המים, רעדתי לרגע, הזכרון,
אבל את הלכת לחפש צדפים ואני מביט בך
מופיעה ונעלמת, ידיך נוצצות, שוברות את השמש.
את מדלגת, אינך יכולה כמעט להכיל את השמחה שבחפוש,
הרגל הנרטבת מדי פעם דומה לצחוק.
הידידים הזעירים מתחממים על עורך
לחיים, חלקים וסבלניים, כמונו,
מאחר יותר אחר הצהרים, בחדר.

תפילה

מִלְמוֹל יִרְמְיָהוּ עַל פְּנֵי סִרְהַ קוֹצְנִית וּמִזְבַּח -
גַּל אֲבָנִים הָרוּס כְּמוֹ נֶעֱר, אָנִי, דְּהוּי מְקַנְבִּיס וְשָׁבַת,
מִתְפַּלֵּל לְרֵאשׁוֹנָה בְּהַעֲדָר מִנֵּן וְדַפִּים,
מְקוּם מוֹאֵר לֹא מְרָהֵט
בוּ יִרְדְּתִי עַל בְּרַכִּי מוֹל שִׁינָה זְעִיר מִמְדִּים
רִיחַ שְׁמֹן וְחֶלֶב צְעָקוֹת עוֹלֵי רֶגֶל בְּרֻכּוֹת
עַל רֵאשׁוֹן שֶׁל פְּרוֹטֵי וְלִקְשָׁמִי,
אֲמָהוֹת שֶׁלְקָחוּ אֶת יָדֵי בְּכַנְיָסָה לְבֵית כְּנַסֶּת
בְּרַחוּב הָעֵבוּדָה, קִישׁוֹן כְּלִים מְלַכְלָכִים וְלוֹחִיוֹת לְזִכָּר מֵתִים,
עָרַב שְׁשִׁי, תְּבוּסָה יָם תִּיכּוֹנִית בְּגוֹן הַלִּימוֹן סָבִיב מִזְמוּרֵי תְּהִלִּים וְהִלָּל,
הַלְלוּיָהּ פְּעָמִים רַבּוֹת כָּל כָּף!
בְּכַנְיָסָה קִטְנָה כְּמוֹרֵד גִּבְעַת הַזְּאֵבִים בְּאַתְנֻנָה שָׁם מֵאָה נָשִׁים
בְּשָׁחַר וְכַהֲנָיִם רוֹחֲצִים קִירוֹת מְעָרָה בְּהִמְנוֹן
וְאוֹתָהּ אַחַת מִתַּחַת לְמִבְצָר בְּבִלְגָּרֵד הֵיכָן שְׁנֵרוֹת גְּדִלוֹ פָּחַם, הִפְכוּ
אֲדָמָה נוֹצָצָת, מִחֻצָּב כְּהָה.
נִגְנִי קְוֵאֵלִי מוֹל קָבֵר סוּפִי, עֲרַמּוֹת פְּרָחִים שׁוֹטְפוֹת
שִׁישׁ גִּ'סְטָנִי מִבְּשָׁם, תּוֹ בּוֹרֵד לְאַרְךָ לִילָה שְׁלָם
הַמְהוּם מִנְטְרוֹת בְּמִדְבָּר הַגְּבוּהָ, לֵה,
נִזִּירִים כְּמַעַט יְלָדִים חוֹזְרִים
כְּזֶה אַחַר זֶה עַל סוּטְרַת הַיְהוּדִים
נוֹגְעִים בְּגִלְגָּלֵי תְּפִלָּה וְקִירוֹת מִנְזוֹר מִמְשִׁיכִים לְאַרְךָ הַבְּקָר
אֵינָם מִתִּיאֲשִׁים, לֹחֲשִׁים עֵבוּרֵנוּ, נְעָרִים בְּשִׁעָר אֲרָךְ וְכַתְמֵי טְבָק,
הָאֵם אֲצִלִּיחַ לְהַתְּפַלֵּל עֵבוֹר אַחֲרֵים?
לוֹ יִהְיוּ הַמְּלִים שְׁלִי סֶכֶר הַמְּזוּמוּרִים
שְׁלִי בְּרֻכּוֹת בְּעֵבוֹר אֲמִי אֲשֶׁתִּי
בְּתִי בְּנִי.

.1

סדור מרפט, כתמי קפה ואצבעות מזיעות על דפים,
תפלה, את שרה לה
במחבוא שקון,
רוכנות לצעצועים עם צמד פעמונים.
אני נגש משם, היכן שעניני עצומות.
שטיח, מישור הסלון,
קול המוביל, ליטורגיה נטולת מלים.

.2

המשגע מול הים בפגישה הראשונה,
מדבר מהר ומזיע, פחדת,
גם אני.
מונית שרות מירושלים בשבת,
לבושים בשחר וצועקים
הם נדמו לבשורה אבל אחר כך הטילת
והגלידה, אור מבעד לחרפי תריס
על סדין לח.
בחויץ מטפל הלילה בלילה, מטפף
בעקשנות.

.3

שנינו למדנו להצטנף,
בחדר המדרגות, בדרך אל חזה
כשהם רבו.

אחר כך אלימות אחרת. נעורים.
לטרק דלת. אלכוהול. נסיעות
משנות ללא מטרה.

רטב וחי היה הלילה
לצד המים וללא בגדים.
פראות, מלה שיש בתוכה צמחיה.

.4

העיר הישנה שלך, תעלות
ורیح תפוחי אדמה, קנביס ואופנים.
נצחתם את המים, גוררים עפר
לערמות גדולות.
את מניחה דברים בכל מקום,
בגדים ומחברות, מלים.

.5

אנחנו כותבים, כן. אותו דבר מישן וכבד.
שוב ושוב המלה צמא.

כמה אפשר להטריד את העולם?
ערכים מגחכים עם ארשת נלהבת.

אבל גם הדרך בה את קמה, מחיכת.
מסלקת במהירות כמה מבקרים לא רצויים,
סקרנית, חושבת כבר על מלה.

6.

את זוכרת, פרברים בדרך לאוטרכט.
מישור זוהר מצמחיה
רחוק כל כך מטרוסות המקרא,
נביא מכה שמש, פרות זית נרקבים.

את עושה דבר כזה
מתרוממת, נטולת סבלנות לשעות
היהודי המרחף במשטח ריק.
שגאל ורותקו כמשל.

ממהרים על הגשר לתוך ריח מפעל הקפה,
את שרה בקול, משיבה את הגוף לילדות.

7.

כסא נצרים אכול ומאפרה.
שטיח רצפה נשכח בגשם.
מרפסת ושעות שבת מערסלות בריק.

מעבר לגבעה פעמונים וחצי סהר,
כנסית הקבר, שמן על בדים סלביים.
פתקאות נייר ושמות החולים.

פה תמרים וקפה, אור מתון.

8.

בְּכֹל בְּקָר יְלָדִים מִכִּים בְּכַדוֹר כְּנֶגֶד סוּרְגֵי בֵּית סֵפֶר,
הָעֶבֶר: עֹשֵׁב יָם סוֹתָם אֶת הַקְּרָקְעִית.
מִיִּשְׁהִי צוֹחֶקֶת מִבְּעַד לְמִשׁוֹכָה,
מִפְּקָרֶת וִיחֶפֶה.

הַלִּימוֹן זוֹרֵחַ שׁוֹב וְשׁוֹב
בְּסִמְטוֹת הַקְּטָנוֹת שְׁלָנוּ.
הַכֶּפֶר הַיְּוֹנִי שֶׁל הַיְלָדוֹת בְּכַחַל וְלֶבֶן

מִפְתַּח לְמַחֲסוֹן מִכָּה אֶבֶק
שֵׁם אוֹפְנִים מְרַכְכִים בְּבֶן
מוֹטָלִים כְּפִי שְׁהִיוּ, קְפוּאִים
בְּקִרְיָאָה לְרֵאוֹת פְּלִמִּינְגוֹ תוֹעָה.

9.

גֶּשֶׁר עֵץ בְּטִירֵת דָּה הָאֵר,
עֲנִי שֶׁל תְּפוּחֵי אֲדָמָה וְאֲדָמָה לְחָה.
פְּנֵי צִפּוֹן חוֹרִים.

מִדוּעַ אָנוּ מְבַקְשִׁים לְשׁוֹב לְפָה?
לְגִלוֹת וְרִידֵי תְעֵלוֹת קְפוּאִים
חֲדַר תְּפִלָּה פְּרוֹטֶסְטָנְטִי
נְקִי מִצְבָּעִים -

בְּתוֹכֵי שִׁירוֹ שֶׁל הַדְּרוֹם יוֹרֵד בְּטָרְסוֹת
וּמְבַזְזוֹ בְּטִפְשׁוֹת אוֹר -

אֲנַחְנוּ צוֹעֲנִים שְׁזוֹרְקִים לְאֵשׁ מְרַחֵק.

.10

מָה יְכַלְתִּי לַעֲשׂוֹת בְּחֶדְרְךָ מְסֻפֵּר אַחֲדֵךְ?
הִיא נִקְשָׁה עֲבוּרֵנוּ מֵתוֹךְ הַמַּיִם,
מֵתְקַרְבֶּת לְנֶאוֹן.

דִּי מֵתֵק, דִּי, נִגּוֹן עֲבוּרֵי אוֹ עֲבוּרֶךְ?
מוֹזִיקֵת הַמְדִּיטְצִיָּה שְׁלֶךְ, הַרְמוֹנִיּוֹם
מוֹל אֶפִּירוֹרֵל וְחִלּוֹק מְכַתֵּם.
לֹא נָתַן לָהּ דָּבָר מֵהַשִּׁירָה, סוֹנֵר דּוֹלְפִין
בְּתֵהוֹם הָאֵטְלָנְטִי, קִנְרִית נְעָה בְּעוֹיִת.

.11

מָה יְכַלְתִּי לַעֲשׂוֹת בְּחֶדְרְךָ מְסֻפֵּר אַחֲדֵךְ?
הִבְהִילוּ אוֹתְךָ לְנִתּוּחַ קִיֶּסְרִי
הַרְגַּעְתָּ אֶת הָרוּפֵא.
"לְפַעְמַיִם זֶה כָּכָה, עֲשִׂית הַכֹּל"

.12

סִבָּךְ אֲשַׁפֶּה מְטַפֵּל בְּרוּחַ,
אֶפֶר קֶר עַל פְּנֵי זָפֵת וְאַבְנִים.
כָּלֵב מְפוֹרֵר נְשִׁימוֹת אַחֲרוֹנוֹת תַּחַת הַתְּאֵנָה

בְּרִזֵּל הַבְּרִיחַ
בוֹעֵר בְּהִזְמָנָה מְלַכְלֶכֶת.
שִׁירֵי לַעַג בְּשָׁנִים הַמְקַדְמוֹת -

לְנִצָּח בְּסִפָּה וְכִרְסָה,
אֲרִגֵּז צַעְצוּעִים.

.13

צוּקִים יִרְדּוּ בְּיָרֵק,
תְּנוּעָה שֶׁל מִפְרָשִׁית בְּלָבָן -
אָדָם בְּדַרְכּוֹ לְיִירוּשָׁלַיִם.
עֲצָם הַגְדָּה רַכָּה מְגִשֵּׁם,

אֲגַם מְג'וֹרָה עִם שְׁקִיעָה,
יוֹם מְרֻדָּה בְּשִׁכְרוּת
נִפְטָר מִכִּסְיוֹ הַמְלָאִים וְשׁוֹקֵעַ

חֹמֶה שֶׁל טַחֵב לִילִי -
שְׁפִתֵי מְרֻמוֹת צָנָה בְּשִׁרְיָקָה.
לְפִתֵּעַ, בְּתֵם שְׁלוֹשָׁה עֲשׂוּרִים
רַעֲנָנוֹת וְעֵלָה מְבֻשָּׂם, שְׁמֵךְ.

מטאמורפוזה

עלי להפוך את הלילה לרכבת.
עשב חשוף מפליג בצדדים,
סוסים המגיחים לשמות מעניקים ידירות בגבם הרועד
ומים מתקררים מרעש מפעלי הענק.
הדרך הופכת גשם, מעט ממנו ומול הפנים.
כל מקבץ אורות סוגר על בית תפלה,
לחות האצבעות מתנדפת מעל הספסלים
הספרים והאבדן שעל כל אחר לנקות לבדו.
היה עלי להשתמש כעת בירח, בחשמל, נר בודר על אדן
אך ברצוני להותיר ללא איש בכרי להתגעגע.
בתי חולה כבר שבוע ועלי להחזיר לה את האב
שידע את מחצית הלילה בין מקומות ישוב
היכן שלא תתכן בריה שאינה יפה,
רוכנות כלן לרהט הכסוף של הנשמה.

ירושלים

עיר המְשׁוּחָה בְּצַבֵּעַ הָעֲצָמוֹת.
בְּתִי הִלִּיפְתָּא נְדָמִים כְּמִמְלָכָה שְׁנִנְטִישָׁה בְּאַחַת
כְּמוֹ הַנֶּפֶשׁ בְּמַעְבֵּר מִלְּדוֹת לְנְעוּרִים.
סְלָעִים וְצִמְחֵית פִּתְקָאוֹת
כְּמוֹ דְגָלֵי כְּנִיעָה בְּפָנֵי חֲמַרְת הַדִּין.
הַסְּמִטָּאוֹת הָעֲרֻבִיּוֹת הִלְלוּ דוֹמוֹת כָּל כָּךְ
לְשִׁיחָה עִם הָעוֹלָם -
צְבָעִים עֲזִים, רֵיחַ הַשְּׁמֶן הַמְּבֻשָּׂם, הַלְחָם
וְהַסְּבוּךְ נְטוּל הַמוֹצָא.
לְהִקּוֹת צְלִינִים, צְפוּרִים הַמוֹצָאוֹת אֶרֶץ חֶמֶה
מְמַלְמְלִים בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת וְחוֹכְטִים בְּכַנְפֵים.
אֲכַל הֵיכָן עוֹלָה הַרְגֵל שֶׁהָיָה פֹה
נוֹשֵׂא מִנְחָה בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ, שְׂכוֹר מִרֵּיחַ הַתְּפוּזִים?
בְּמִשׁוֹר הַפְּנִימִי אֲנִי נוֹכֵר בְּעֶרְמַת שַׁחַת,
עוֹבֵר בֵּין שְׁלוֹשׁ הָאֲמֵהוֹת הַזְּקֵנוֹת עִם חֶלֶב חֵם,
מְרַטֵּב שְׁפָתַיִם מְבֻקְעוֹת.

אי־שִׁיפור

יום חרף, בְּדִים רְטָבִים
וּמְרָק שְׁעוּעִית בְּכוּף בְּמַחְנֵה יְהוּדָה.
חֲזֹרֶת מֵאֲזַכְרָה, כּוֹסִיּוֹת עֶרֶק וּפְסוּקֵי תְהִלִּים
לְצַד הַמְלֻמּוֹל, רַק שֶׁל הַזְקָנִים, בְּפִרְסִית.
הִילָדָה שְׁלֵףָה הִדְאִיגָה אוֹתָהּ
הָאֲחִים וְהָאֲחִיוֹת שְׁלָנוּ שְׁגָרְרוּ שְׁקִיּוֹת וְעֶצְרוּ לְנוּחַ
עַל דּוּכְנֵי מִתְכַת, חוֹרִים יוֹתֵר בְּגִלְל
אַרְיוֹת הַמְמַתְקִים הַזּוֹהֵרוֹת.
עֲבוּרֵי אֶתָּה אוֹתוֹ גָּבַר צָעִיר בְּפִרְדֵּס יוֹנֵי
מוֹל מְדוּרָה בְּאוֹר הָרֵטֵב שֶׁל הַגְּלִיל.
נוֹסֵעַ כָּל הַלַּיְלָה מוֹל יַם הַמּוֹת, הַגִּיטְרָה נִלְחָמָת.
בְּאֲזֵנֵי, בְּלַיְלָה מוֹל לְכַנּוֹן הָאַרְנָב הַלְכֵן וְתַבַּת הַלּוּכִים
תְּקוּעָה בְּרוֹרֵס, בְּמִשְׁאִית צְבָאִית בְּלָדָאק
פְּעֻמוֹנִים וְשִׁתִּיקַת הָאֲדָמָה, בִּיצִיאָה מְסֻרִיבּוֹ
רְחוֹב הָאָגֶס וְאַרְמִית. הַפְּעַם הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁנִּפְגַּשְׁנוּ,
טְלָפוֹן מֵהַמְצָב בְּחֶבְרוֹן וְהַהוֹפְעָה בְּכַר הִירוּשָׁלַיִם,
כִּן שְׂמֵאֵז כְּבָר מֵת וּמֵאָה לּוֹחֲמִים
שְׁתוּכֵם רְחוֹב הַשְּׁהֲדָאָ', פָּנֵס חֲלָשׁ וְאַסְפֵּלֵט כֶּהָה.
לַיְלָה שְׁקֵט עוֹבֵר עַל כּוֹחוֹתֵינוּ, הַמְּפוֹחִית שְׁלֵףָה
הִיתָה עֲבוּרֵי הָרִים גְּבוּהִים, נִהַר אֲרֵף, זֶר, אֵשׁ
וּמִשְׁהוּ חֵם בְּכוֹס פַּח. אֶתָּה קֵם, סוּגַר אֶת הַמְּעִיל, כְּבָר מְאַחֵר.
בְּזָה אֲנַחְנוּ עוֹסְקִים, וְנַעֲסַק לְמֵרוֹת הַכֹּל -
בְּרִיָּה מְעֻט כְּפוּפָה נִבְלָעַת בְּהַמְלָה,
בְּרִיחַ הַלִּימוֹנִים, חֵם הַשְּׁפָה, הָעֲנִי, הַחֲזוּר וְהַזְקָנָה.

יופי

אני נזכר בסדור הספרדי ותהלים, פני ילדים כחם צהרים היכן שואדי
נקטם בצריח מסגד
בויד וכומו מרחף לעבר ירדן,

בצעיף, מחצית בקבוק ודקה
נעורים על מדרגות כפר ציון מטנפות בכדלים
וקונדום, עולים גם הם עם זריחה אטית.

הרי יהודה בשקיעה מול זרועות רגלים בחקי
קולה של סוזן וגה משחק בנשק רך משמן.

שוכב בערסל על חוף נטוש אחרי שיר קולומביאני, נערה בכגד ים בצבע
הרקיע צללנו שבוע שלם נמהלים בלהקות ופלנגטון,
זוהרים וחסרי התנגדות כנגד
ערי פרא של אלמגים.

ברכבת הצטנפנו זה בתוך זה
לקראת עירות החוף של אימפריה פורטוגלית מובסת.

טבעות זהב בהכבו באצבעות כמו הרדיד הלכן שהסרתי מפניך.

בבית הוריך פניך פתוחים בקר שלם בשמחת השפה הישנה.

שורת מדרגות עץ עליהם שרועים גופים מטרפים מאון ובהסות קצב
המזכיר מקדשים קדומים מציגים זה לזה חלצים
שם בעירה על גבול אלבניה בעודי מחפש קבר של נביא,

החפוש אינו אלא עלה לצאת
מהאולם בו חנוט הוא צ'י מין ולגלות דיוכן אטריות ונערה השרה לעצמה
שיר פופ מרדיו מקלף צבע בעינים
עצומות בעודה ממוללת שער בגון החשכה

ובציאה מהאולם בו דברו משוררים על קולם של מעוטים עמדה אבוקת
ירח חלשה והתעסקה במים בהם נסחפה סירת ניר

מתחת לשלחן עליו נח ספר תלמוד וקולו של הרבי
מחברת זולה בתמי דיו צמחו על ידי שירי אהבה
שאני כותב מאז ולעד לאותה תנועה בלתי אפשרית בתוך הזמן וכנגדו.

סדר השירים

7	איתקה
8	שיווה
10	אבק
11	זמן
13	מערות
14	יד
15	לבן
16	גובה
17	תעלות
19	חופש
20	צהריים
21	שלוש או ארבע תנועות
22	מעבר יבוק
23	אור
24	ארס
25	מולדת
26	שחרור
27	מצור
28	העיר הגבוהה
29	התופת
30	מחילות
31	עורבים
33	נמל
34	צלול
35	חומר לבן

36	ימי גבול
37	סלעים
38	לבדי על נהר הגאנגס
40	שמיכות כפור
41	שלג
42	הבלוז היהודי
43	יריד
44	הלם
45	נפקדות
46	הקסבה
47	שמירה
48	כחול
49	גוףנר
50	נופי משפחה
51	עלייה לרגל
52	באויר
53	משורר
54	ספריית השירה
55	צליין בסן מיקלה
56	הגעגוע לאימפריה
57	שקיעה
58	רוח
59	מפרץ
60	מזרח מערב
61	אימפאריום (התבוננות באימפריה)
63	סיזיפוס
64	דם

65	בזיליקת הלב הקדוש
66	האטלנטי
67	תפילה
68	בית
74	מטאמורפוזה
75	ירושלים
76	איש־ציפור
77	יופי

רשימת מקומות

- אור - ריבוי מקומות
חיפוש - המבורג, גרמניה
נופי משפחה - ירדן
יד - מקלוד גאנג', הודו
תעלות - פוטוסי, בוליביה
שמירה - גבול לבנון
מזרח־מערב - סקופיה, מקדוניה
מול ביתו של צ'סלב מילוש - קרקוב, פולין
שמיכות כפור - מינסק, בלארוס
שורש ללא עץ - אודסה, אוקראינה
שלג - פסגות, ישראל
שיווה - וארנסי, הודו
מעבר יבוק - אגינה, יוון
מפרץ - נאפולי, איטליה
צלול - לוגאנו, שוויץ
ספריית השירה - לונדון, אנגליה
באוויר - טולוז, צרפת
תפילה - ריבוי מקומות
שקיעה - באגן, בורמה
מצור - סרייבו, בוסניה
תופת - ריו דה ז'נארו, ברזיל
מחילות - באנקוק, תאילנד
הלם - האנוי, וויאטנם
משורר - צרנוביץ', אוקראינה
גוף נר - ברלין, גרמניה
צהריים - סאן ג'מינינו, איטליה

סלעים - ארמבול, הודו
מערות - טירובנמאלאי, הודו
למעלה - טריון, הודו
ימיי גבול - נונקאיי, לאוס
חומר לבן - ואשישט, הודו
הגעגוע לאימפריה - איסטנבול, טורקיה
סיזפוז - ורונה, איטליה
כחול - אריאל דה אג'ודה, ברזיל
זמן - ריבוי מקומות
אתר התפילה תמיד בחוץ - רומא, איטליה
אבק - בומביי, הודו
ליל קוקאין - לה פז, בוליביה
חופש - יאנגון, בורמה
הקסבה - חברון, ישראל
שחרור - ראס אל שטן, מצרים
עורבים - פנום פן, סיאם ריפ, קמבודיה
שלוש או ארבע תנועות - סלטה, ארגנטינה
ארס - סאפה, ויאטנם
מולדת - אדיס אבבה, אתיופיה
אימפריום - ניו יורק, ארצות־הברית
גובה - תרונג פאדי, נפאל
לבן - טגאנגה, קולומביה
פנים - ונציה, איטליה
בזיליקת הלב הקדוש - פאריז, צרפת
דם - סביליה, ספרד
בית - אוטרכט, הולנד - ירושלים, ישראל
יופי - ריבוי מקומות